

சிவபெருமான்

ஜெகதாஞ்சலி

அமரர் திருமதி. தெட்சணாவூர்த்தி
ஜெகதாம்பிகை

01.02.2006

2
சிவமயம்

ஊரெழு மேற்கைப் பிறப்பிடமாவும்
நவாலி கழிக்கைப் புகுந்த இடமாகவும்
145/3, பிறப்பங்குளம் லேனை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

எம் இதய தெய்வம்
திருமதி. தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை
அவர்கள்

இறைவனடி சேர்ந்தமை குறித்த

ஜெகதாஞ்சல்

01-02-2006

சமர்ப்பணம்

எமக்கெல்லாம் எந்தையுமாய்,
தாயாய் எல்லாமுமாய்,பெற்று வளர்த்து
பெரும் பேறு தந்த பொன்னே திகழும்
திருமேனியே! கண்காணாத்தெய்வத்தின்
அருளாலே வந்த எம் இனிய கண்கண்ட
தெய்வமே! அம்மா! இம் மலரை உங்கள்
திருப் பாதத்தில் சூடித்தங்கள்
வீண்ணுலக வாழ்வு வளம் பெற
வேண்டிக் கரம்கூப்பி உளமுருக
எம் கண்ணீர்ப் பூக்களைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

கணவர் - தேட்சனாமூர்த்தி
மகன்மார் - நிஷாகரன்
- நிஷாந்தன்

மலர்வு
23
.
02
.
1951

உதிர்வு
02
.
01
.
2006

அமரர்

**திருமதி தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை
திதி வெண்பா**

ஆண்டு பார்த்திய மதனில் மார்கழித்திங்கள் - ஆளதினம்
புண்டு வரும் பூர்வபட்சத் திருதியை திதிநன்றாள்
நீண்ட புகழ்மிக்க நல்லாள் ஜெகதா மேதியையவிட்டு
வரதவினாயகன் தாளடைந்த தினம்.

உ
சீவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் வணக்கம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை
சிறுவிறகால் தீழட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவாணைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர் துன்விரை
யார் கழற் கென்
கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சுயசய
போற்றி யென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய் என்னைக்
கண்டு கொள்ளே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக் கரையிலாக் கருணைமாகடலை
மற்றவரறியா மாணிக்கமலையை மதிப்பவர்மன மணிவிளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத் திருவீழிமிழலை விற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளங் குளிரவென் கண்குளிர்ந்தவே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச்சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழறஉழறி உமைமணவாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்புவேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் - உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்மகிழ்ந்தபாடி
அறவாநீ ஆடும்போது உன்அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்
உள் ஒன்று வைத்துப் புறம் பொன்று பேசுவார்
உறவுகல வாமை வேண்டும்
பெருமை பெறு நினது புகழ் பேச வேண்டும் பொய்மை
பேசாதிருக்க வேண்டும்
மருவுபெண் அசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை
மறவாதிருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின் கருணை நிதி வேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில் நான் வாழ வேண்டு
தரும மிகு சென்னையில் கந்த கோட்டத்தள் வளர்
தலம் ஓங்குகந்த வேளை
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலாதயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைரவர் தோத்திரம்

கஞ்சபக் கடவுள் போற்றி
கனன்றசெஞ் சடையாய் போற்றி
வெஞ்சுடர்ச் சூலா போற்றி
வேதனைக் கடந்தாய் போற்றி
நெஞ்சுரந் தருவாய் போற்றி
நிர்க்குணா னந்தா போற்றி
வஞ்சகந் தீர்ப்பாய் போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

ஒருதலை களைந்தாய் போற்றி
ஒப்பிலா மணியே போற்றி
வெருதலை களைவாய் போற்றி
வீரமா மொளியே போற்றி
இருதயத் தமர்வாய் போற்றி
ஈடிணை யில்லாய் போற்றி
வருமிடர் காப்பாய் போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

சேத்திர பாலா போற்றி
கேடிலா விறைவா போற்றி
தோத்திர ரூபா போற்றி
தூபமா தவமே போற்றி
பூத்துணர் புனிதா போற்றி
பூதநா யகனே போற்றி
மாத்தியா னந்தா போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

புத்தொளி யானாய் போற்றி
பூப்பொலி புனிதா போற்றி
பத்தருக் கெளியாய் போற்றி
பரசுறு கரத்தாய் போற்றி
சித்திதந் தருள்வாய் போற்றி
சிந்தனைக் கரியாய் போற்றி
மத்துவன் மைந்தா போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

உடுக்கையங் கரத்தாய் போற்றி
உலகெலா முணாவாய் போற்றி
கொடுக்குடை தரிப்பாய் போற்றி
கோதிலா வமுதே போற்றி
நடுக்குறா நடுவே போற்றி
ஞமலிவா கனனே போற்றி
வடுக்களை யிறையே போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

ஊனுற வொழிப்பாய் போற்றி
ஊட்டமு மாவாய் போற்றி
பானுவு டொளிர்வாய் போற்றி
பராபர னானாய் போற்றி
தேனுமாய்த் தெவிட்டாய் போற்றி
தேசுறு மெய்யாய் போற்றி
வானுலா மறையாய் போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

அக்கினி மூர்த்தா போற்றி
அரிக்கரு ளீந்தாய் போற்றி
மிக்கபே ரருளே போற்றி
மீறுநர்த் தடிவாய் போற்றி
நக்கனாய் நிற்பாய் போற்றி
நானிலங் காப்பாய் போற்றி
வக்கிரந் தீர்ப்பாய் போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

அஞ்சயிர்க் கரணே போற்றி
அறந்தரு மமுதே போற்றி
நெஞ்சறு நிறைவே போற்றி
நேர்த்திகள் முடிப்போய் போற்றி
சஞ்சலந் தீர்ப்பாய் போற்றி
தான்வந் தாள்வாய் போற்றி
மஞ்சறு நிறத்தாய் போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

சீற்றமா வடிவாய் போற்றி
சேரருந் திறந்தாய் போற்றி
ஏற்றவெண் குணத்தாய் போற்றி
ஏசற விசைப்பாய் போற்றி
சாற்றருந் தவத்தாய் போற்றி
தத்துவா தீதா போற்றி
மாற்றமில் மருந்தே போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

பரவரும் பதத்தாய் போற்றி
பண்டறி பரமா போற்றி
அரனுருக் கொண்டாய் போற்றி
அம்பிகைக் கமைவாய் போற்றி
சரவணப் பொருளே போற்றி
செருமுகத் துதிப்பாய் போற்றி
வரமருள் கரத்தாய் போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

அகந்தையை யகழ்வாய் போற்றி
அருளுரு வானாய் போற்றி
உகந்தொரு மொளிர்வாய் போற்றி
உயிருக்கு துணையே போற்றி
சுகந்தனிற் சுகமே போற்றி
சூழ்களை யறுப்பாய் போற்றி
மகத்தனில் மகனே போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி

முடுமனற் படையாம் போற்றி
மூளனங் காற்றும் போற்றி
கொடுமனங் குழைப்பாய் போற்றி
சோசரக் கபயா போற்றி
அடுதுயர் களையாய் போற்றி
ஆறுதல் தருவாய் போற்றி
வடுகனே குமரா போற்றி
வைரவா போற்றி போற்றி.

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பலாய் வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாடியுய வேண்டுகென்றேயறிவாரில்லையே.

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ்செருகீ யறி வழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யும் திருவொற்றியூருடையீர் திருநீறு மீட்டுக்
கையுந் தொழிப் பண்ணியைந் தொழுத்தோதவுங் கற்பியுமே.

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடை சுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி ஆடி முடிந்த பின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன காண்கயிலாபுரிக் காளத்தியே.

அத்தமும் வாழ்வும் மகத்துமட் டேவிழி யம் பொழுக
மொத்திய மாதரும் வீதி மட்டே விம்மி விம்மியிரு
கைத்தலம் மேல் வைத்தழுமைந்த ருஞ் சுககாடு மட்டே
பற்றித் தொடருமிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே!

என் பெற்ற தாயாருமென்னை பிணமென்றிகழ்ந்து விட்டார்
பொன்பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தார்,
உன் பற்றொழியவொரு பற்றுமில்லை யுடையவனே.

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநி தியந்தேடி
நலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசற் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வழியறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவர் பிறந்த மரத்துணையிற் காணுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப் போல
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல அகப்பட்டீரே.

வெண்பாமாலை

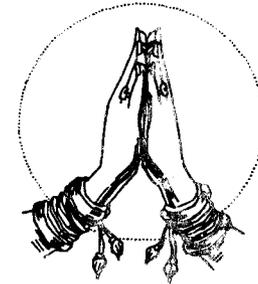
பூவுலகதனைச் சூழ்ந்த பேர் சாகரம்
பருகிய அகத்தியர் ஆய் செந்தமிழன்
தொண்மைக் கருத்து மிகுந்த தமிழகம்
தோம்புகள் வளர்த்த தொண்மையாழீழும்
ஆலயச் சிறப்பும் அமைவரப் பெற்றே
பூமகள் நாமகள் பொற்புற வதியும்
மன்னு யாழ்ப்பாண மா நகரதன்கள்
பாரி போற் பலர்க்கும் பயன் படுமக்களும்
மிக்கு விளங்குறு மேன்மை சான்றது
மாகிய ஊரெழு எனும் பதிய தன்கண்
வந்தருள் வேளான் வம்சத்துற்றோன்
இராமுப்பிள்ளை கந்தையா எனும் நாமன்
பொன்மலர் எனும் மாதிகை மணந்தே
தோற்ற நற்றவப் பேரெனப் பாரினில்
வந்தவரித்த மங்கையர் திலகம்
திருவும் விரும்பும் பொருவில் தோற்றத்து
ஐகதாம்பிகை எனும் சீர்சால் நங்கை
அருந்ததி யென்ன அமைந்திரு கற்பினன்
சந்ததம் கணவனைத் தன் தெய்வமென்னப்
புத்தியிற் கொண்டு புனித வாழ்வுற்ற
பாரோர் புகழும் புண்ணியச் செல்வி
இல்லற மல்லது நல்லறமன்றெனும்
எழில் மூதாட்டி எய்துரைக்கேற்ப
நவாலியூரதன் கண் நாகலிங்கம்
கற்பின் செல்வி கண்மணிபெனும் மாதிகை
மன்றல் சேர மணவினை பூண்டே

பாரினிற் பெற்ற பொற்பார் மைந்தன்
 ஜெகதா ஹாட்வெயரிஸ் உரிமையாளன்
 மேழிச் செல்வம் மேதகவுடையான்
 ஜெதகலம் போற்றும் தெட்சணாமூர்த்தியை
 அக்கினி சான்றாக அருமணமாற்றியே
 பாரினிற் பெற்ற சீருடைமைந்தன் நிஷாகரன்
 அன்னவர் கிளையவன் நிஷாந்தனுமே!
 அன்னையின் நாமம் நாளும் நிலைக்க
 ஜெகதா வராட்வெயர்ஸ் எனும் ஸ்தாபனம்
 சீரோடும் சிறப்போடும். இலங்கிடு வேளை
 உயர்கல்வியெல்லாம் சிறப்புறப் பெற்று
 சீர் பெறு மைந்தன் நிஷாகரனும் - தன்
 தாய் மேல் கொண்ட பற்றிகையெண்ணி
 ஜெகதா மொகைபல் உலகம் எனும்
 பெயர் கொண்ட ஸ்தாபனத்தின்
 உரிமையாளராகி அவனியிலே சிறப்புற
 வாழ்ந்த வேளை தாயின் கொடிய நோய்கண்டு
 தலைநகர் அழைத்துச் சென்று - இரவு
 பகல் பாராது கண் துஞ்சாது ஆங்கே
 தலை சிறந்த வைத்தியரிடம் காட்டி
 தாய் உயிரைக்காப்பாற்ற பகீரதப்
 பிரயத்தனம் செய்தும் காலன் தன்னடியில்
 அழைத்துக் கொண்டான்.
 இளையவன் இனியவன் நிஷாந்தன்
 குடிசார் எந்திரவியல் கற்று முடித்து
 தாய்தன்னுழைப்பைப் பெறமுன்னே
 தன் தாய்க்கு பெண் மகள் இல்லையென்ற

பெருங்குறை போக்கிய மைந்தன்
 இரவு பகல் பாராது நிஷாந்தன் என்றவுடன்
 ஓடோடி வந்து செய்ய வேண்டிய பணியை
 தலையால் செய்த பெருந்தகையாளன்
 அன்னவர் இருவரும் அவனியிலே
 சிறப்புற வாழ்வதைக் காணவில்லையே என்ற
 ஏக்கம் தனை மனதினிலே அடக்கிக் கொண்டு
 வீற்றிருந்த ஜெகதா வினைகள் முற்றி
 வீடுற்றள் இறைவனருள் விதித்தவாறே
 நேற்றிருந்தார் இன்றிறத்தல் கண்டோமிந்த
 நிலையற்ற வுலகமதில் நிலவுஞ்செய்கை
 நாற்றிகையும் புகழுடன் நாட்டியின்றி
 அடைந்துவிட்டார் எங்களம்மா ஜெகதாம்பிகை
 போற்றி செய்வோஞ் சாந்தி பெற அன்னார்
 புவியதில் பிறப்பு மிறப்பும் புதுமையென்றோ

கணவனும் வீறிட்டழ மக்களும் கத்தியழ
 மனமது ஆறிடாது சோதரர், தாய் புலம்பியழ
 உற்றார், உறிவினர் ஊருடன் கத்தியழ
 இவ்வலைகப்பிரித்து அம்மா ஜெகதா அமரரானார்.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

கணவர் புலம்பல்

வாழ்வதனை மலர்வித்த மணியே! யென்றன்
மனத்தொளிரும் மாணிக்க விளக்கே! அன்புத்
தாழ் திறந்து எனக்கிடம் நீதந்தாயன்று
தனிமையிலே நானோங்கத் தனித்துச் சென்றாய்
ஆழ்கடல் வாயலமத்த கப்பலென
ஆதரவற்றுகின்றேனம்மா! என்றன்
நீள் கரங்களெனைப் பிரியச் செல்லலாமோ!
நின்னருகி லெனையிருத்தி நீ தேற்றாயோ?

நல் மனைவி என்தனுக்கு வாய்த்தாளென்று
முற்று மகிழ்ந் தெனை மறந்து சுசித்துவாழ்ந்தேன்
நேற்றிருந்த தோற்றம் எங்கள் கண்ணில் நின்று
நிழலாடும் ஜெகதாவே நின்போலிங்கு
வீற்றிருந்து உதவி செய்ய வல்லார் யாரோ?
வெளிச்சமிட்ட எங்கள் விளக்கணையலாமோ?
காற்றடிக்கப் பெயர்ந்து விட்ட கனத்த ஆல போல்
கையற்றேனம்மா! நானினிகாண்பதெப்போ?

அம்மாவின் இராட்சியத்தில் மூத்த மகன் நிஷாகரன்

மக்களெனப் பிறந்தவுடன் எம்மை ஏந்தி
மகிழ்வடைந்து ஆசையுடன் பெயரும் சூட்டி
தக்கவுணவுடை யணிகள் தகுந்த காலம்
தான் வழங்கிக் குறைவின்றி தழைக்க வைத்தாய்
சொக்கி மனங் களிந்திருந்தோமம்மா! ஏது
துன்பமும் நாம் கண்டதில்லை - துயரம் தீர்த்த
வித்தகியே! உன் கற்பனையில் நினைத்ததெல்லாம்
உன் கண்முன்னே செய்து விட்டோம்.

சுதன், நிஷாந்தன் என அழைக்கும் போது
தனிச்சுவைதான் எம்காதில் தவமுமம்மா!
கண்பட்டதாமோ நம் இனிய வாழ்வு
கடுகிமடிந்திடச் செய்த கன்மமென்ன!
திண்பட்ட மனங்கூட நெகிழு முந்தன்
திருமுகத்தை இன்மொழியை கேட்கும் போது
புண்பட்டு நாம் வருந்தப் போனாய் எங்கள்
புண்ணியத் தெய்வமே! நீங்கள் போனதெங்கே?

அன்புள்ள அம்மாவே, எம்குல விளக்கே - நீர்
நடத்தியது நம் வீட்டில் தர்பாரே,
சேர்ந்திருந்த காலங்களில் பேதமில்லை - தொடர்ந்து
சேர்ந்திருக்க எமக்கு யோகமில்லை.

இறைவா நீ இருக்கின்றாயா? இளைய மகன் நிஷாந்தன்

இறைவா நீ இருக்கின்றாயா?
இருந்தால் நீ இறந்து விடு
தினம் தினம் உனை நிகைவிலிருந்தி
திகட்டும் தின்பண்டங்கள் படைத்து
உற்றர், உறவினர், கணவர் மக்களுடன்
உற்சவம் பல எடுத்தவள் தனை
எட்டியுதைத்தாய் உயிர்தனைப்பறித்தாய்
இறைவா நீ இருக்கின்றாயா?
இருந்தால் நீ இறந்துவிடு
அருகிருந்தாலும் எட்டியிருந்தாலும்
வரவிநாயகனுக்கு கொடியேற்றம் செய்ய
ஓடோடி வருமுன் பக்கையை
எட்டியிருந்தும் காக்க முடியாத
உன்தன் வலிமையென்ன வலிமையோ?
கடவுளை நம்பினேர் கைவிடப்படார்
இது நான்கு மறை தீர்ப்பு எனின்
நம்பியுனை தொழுது வந்த எங்களை
நாளிலம் போற்றும் ஈசனையென்று
அந்தவேளை தான் நல்லவேளையோ?
வேறொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதென்றோ
காலையறுப்பி நல்ல எங்கள் அம்மாவை
கிள்ளியெடுத்தாய் சொல்லிக்கொள்ளாமல்
அப்பாவைத்தனியவிட்டு எங்களை தவிக்கவிட்ட
இறைவா நீ கொடியவளே
இன்னும் நீ இருக்கின்றாயா?

இருந்தால் நீ இறந்துவிடு
வேதனைப்படாமல் சோதியைத்தொழுது
எல்லாரையும் ஈசன் இடத்திலொப்படைத்து
மெல்லச்சிரித்து விடுதலை பெற்றாய்
அமைதியான அருந்துயில் போல
புன்னகை முகத்துடன் பேரானந்தப்
பெருவாழ் வெய்திய உங்கள் ஆத்மா
உலகில் என்றும் சாந்திபெறட்டும்.

தூயார் புலம்பல்

பெற்றேன் யான் நத்தினங்கள் பத்தினை
நன்றாக வளர்த்து கடனாற்றுமுன்பு
வான் பற்றி நின்றாரென வாழ்வு தந்தாய்
வருந்துமெனைக் காக்க என் மகள் உண்டென்று
ஊன் பற்றி நின்றவுயிர் சுமந்து நின்றேன்
என்மணியே ஜெகதாவே! உனை நான் விட்டு
ஏனிங்கு வாழ்கின்றேன் எந்தாயே! - எனை
விட்டு நீயும் இறைவனடி சேர்ந்திட்டாயோ?

மச்சார் சிவயோகம் புலம்பல்

அன்புடனே யெம்மை அரிய மச்சாளென
இன்புடனே போற்றிய எம் அண்ணி - தண்புடனே
மிககளவும் துய்ய்பளவும் வேண்டுவது தந்தளிக்கத்
தக்கவர் நன்போலுண்டோ கூறு!

சுகோதரர் புலம்பல்

சோதரரே யென்றெம்மைச் சொல்லி நிதம் போற்றியே
ஆதரவு காட்டியருள் ஆரணங்கே - பூவுலகில்
உகையிழந்தின்று உறுதுயரால் வாடுகின்றோம்
என்றே யெமைப்பிரிந்தீரின்று

சுகோதரிமார் புலம்பல்

அழுதாலும் தீராத எம் அன்னையே! எங்கள்
அருந்தவத்து உடன் பிறப்பே ஆக்கத் தந்து
வழுவாது எம்மில்லம் வந்து வேண்டும்
வகையெல்லாம் முதலி நிதம் வழங்கினாயே
பழுதான வழிபுகுந்து பாழாகாமற்
பதமாக எமை நடத்தி வாழ்வு தந்தாய்
தொழுதாலும் இனியெமக்குக் கிட்டாதுன்போல்
துணையொருத்தி சோதரியே! துயரந்தாமோம்.

மைத்துனன்மார் மைத்துனிமார் புலம்பல்

அன்புடைய திருமொழியும் அருள் விழியும்
மைத்துனா வன்னாசை பொங்க
இன்புடனே எம்மோடு இசைந்து - கட
னாற்றுகின்ற இனிய வாழ்வும்
துன்பத்திற் துடிதுடித்துச் செயல் புரிய
மின் குணமுந் துலங்கியின்று
விண் புகுந்து தேவருக்கு விளக்கிடவோ
எமை விட்டு மறைந்து போனாய்

மருமக்கள் புலம்பல்

கள்ளத்தை கருவறுத்து கபடத்தை வேறுத்து
வஞ்சத்தை விஞ்சித்து நெஞ்சத்தைப் பஞ்சாக்கி
கபட மற்ற உள்ளமும் சலனமற்ற கண்களும் - கொண்டு
நெஞ்சிற்கு நிம்மதி தேடி ஆண்டவன் சந்நிதி நாடி
அவனிடமே அடைக்கலம் சென்ற உங்கள் ஆத்மா
என்றும் சாந்தி பெற எழுதும் காவியமிது

பெறாமக்கள் புலம்பல்

சாந்தம் குடி இருக்கும் உள் இருக்கும்
- தெய்வ ஒளி ஓங்கும்

உங்கள் அன்பை உலகமெல்லாந்தேடி
பாங்குடனே பாரினில் நீங்கள் வாழ்ந்திருக்க
ஏங்கித் தவிக்க எமையெல்லாம் விட்டுவிட்டு
மண்ணுலக வீடு விட்டு மறு வீடு விண்ணுலகில் பெற்றீர்
உங்கள் ஆத்மா சாந்தி பெற - எம்
இறைவனை மனமுருக வேண்டுகின்றோம்.

உற்றார் உறவினர் புலம்பல்

இல்லத்திற்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்த உன்
இனிய கணவன் செயலற்று மயங்கி விழ
உயிரில் உயிர் கலந்த உன் உதிரத்திலுதித்த
மழலை அமுதமொழி மணியிரண்டும் கதறிஅழ
தள்ளாத வயதினிலே தலைமகளை இழந்த அன்னை
இதயம் பிளந்தழுது இறையை ஏங்கித்தொழ
துணை வலுவை இழந்து துயர்க்கடலில் அமிழ்ந்த உந்தன்
அருமை உடன் பிறந்தோர் அரற்றித் தமையிழக்க
சொல்லும் தரமறியாச் சுற்றத்தார் நாம் கதறியழ
வல்ல உன் உறவுகள் வாயடைத்து நிற்க
ரன் இந்த திடீர் மறைவு? எங்கே நீ சென்றுவிட்டாய்?

ஊரெழு சக்திபுரம்
சிவபூரணிமுத்தமிழ் மன்ற
அறநெறிப்பாடசாலை
10-01-2006

ஊரையும், உடன் பிறப்புக்களையும் நேசித்த ஜெகதாம்பிகைக்கு அஞ்சலி

தெய்வமணம் கமழும் ஊரெழுவில் கந்தையா பொன்மலரின்
மூத்த புதல்வியாக உதித்தவரே திருமதி. ஜெகதாம்பிகை
தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள். ஊரெழு கணேச வித்தியாசாலையில்
கல்வி கற்று பின்னர் உரும்பராய் இந்துக்கல்லூரியிலும்
கல்வியின்று தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களை மணம் முடித்து
வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்துள்ளார். வண்ணாம்பண்ணை
யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமது பிறந்து ஊரெழு
மண் சொந்த மண் என்பதை மறவாது வருகைதந்து வழிபாடு
செய்து திருப்பணிகளுக்கும் இயன்றளவு உதவி வழங்கியும்
வந்துள்ளார்.

ஊரெழு கணேச வித்தியாசாலையில் ஒரு வருடம்
நடைபெற்ற வருடாந்த மெய்வல்லுணர் போட்டிக்கு வருகை
தந்து அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி
வருடா வருடம் வீராங்கனைகளுக்கு வழங்கும் விலை உயர்ந்த
பரிசீனை தமது தந்தையாரான அமரத்துவம் அடைந்த
கந்தையாவின் நினைவாக பாடசாலைக்கு அன்பளிப்பாக வாங்கி
வழங்கி மாணவர்களை ஊக்குவித்திருந்தார்.

ஊரெழு சக்திபுரம் சிவபூரணி காளியம்மன் ஆலய
மகோற்வசத்தில் சப்பற உற்சவ உபயகாரரும் தம்பியாரும்
ஆகிய திரு. க. தயாபரனுக்கு உதவியளித்து ஊக்குவித்து
திருவிழாவினை வருடா வருடம் சிறப்பிக்க வையகில் ஜெகதாம்பிகை

ஆற்றிய சேவை மகத்தானது. தமது உடன் பிறப்புக்களான சகோதர சகோதரிகளை கிளி போன்று காத்து அரவணைத்து உதவியளித்து மகிழ்வைக்கும் கிளி அக்கா ஜெகதாம்பிகையின் வாழ்வு உடன் பிறப்புக்களுக்கு கல்மேல் எழுத்தாகி விரும்.

ஊரவர்களின் நன்மை, தீமைக்கொண்டாட்டங்களில் அழைக்கப்படும் வேளை எல்லாம் தவறாது பங்குபற்றி ஊரவர்களை நேசித்துள்ளார். ஜெகதாம்பிகை நோய்வாய்ப்பட்ட காலம் தொட்டு இவ்வுலகை விட்டுப்பிரியும் வரையும் அளவளாவி இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார். ஜெகதாம்பிகையின் பிரிவால் துயரமடையும் அன்புகணவர் தெட்சணாமூர்த்திக்கும், புதல்வர்களுக்கும், அன்புதாய் உடன் பிறப்புக்களுக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை மன்றத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஜெகதாம்பிகையின் நாமம் ஊரெழுவில் என்றும் அழியா விளக்காக ஒளிர ஒரு நினைவு கட்டிடம் உருவாக வேண்டும். என்பது மன்றத்தின் விருப்பமாகும். இதனை நிறைவேற்றுவது புதல்வர்களின் பொறுப்பாகும். அம்மையாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம்வல்ல வேல்முருகனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!
உன்னையே நீ எண்ணிப்பாடு இந்த
உலகத்தில் எது சொந்தம் யோசித்துகூறு
அன்னை பிதா சுற்றம் எல்லாம் இங்கே
அஃதிய காலத்தில் வராதபந்தம்

ந.கு.ஜெயதீஸ்வரன்
மன்ற அதிபர்

த.சிவகரன்
மன்ற செயலாளர்

கண்ணீர் அஞ்சலி

பஞ்சாங்கம்

23

◇

02

◇

1951

அமரர்

திருமதி. தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை

அவர்கள்

அன்பின் ஒளிவிளக்கே!
பண்பின் சிகரமே!
பாசத்தின் சூறியிடமாய்
பண்பின் உறைவிடமாய்
ஜெசமுடன் எம்முடன் பழகி
எல்லோருடனும் அன்பு மழை பெயர்ந்து
எல்லா நாளும் எம்முடன் சிரித்து பழகிய நீர்
சொல்லாமல் பேசாமல் சென்றிரே
உம் குடும்பத்தின் சூழ்நிலை நாளும்
நொந்து நொரு குடிக்கின்றோம்.

-நண்பர்கள்-

கிஷ்காங்கம்

02

◇

01

◇

2006

பதிப்பு : அறிவுரை நிகழ்ச்சி, தலைப்பு: ஜெகதாம்பிகை, தலைப்பு: 061 222 2717, 4590223

கண்ணீர் அஞ்சல்

மண்ணல்

23

02

1951

விண்ணல்

02

01

2006

அமரர்

தீருமதி.தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை

அவர்கள் [ஜெகதா ஹாட்லெயர்ஸ் - ஜெகதா மொஸல் உலகம்]

பாசத்தை பகிர்ந்து - எம் இதயத்தை புரிந்து
நிடல் தரும் மரமாய் வாழ்க்கையெல்லாம்
நீங்கள் நிலைத்திருப்பீர்கள் என்றிருந்தோம்
எம்மை இப்படி இடையிடையே
கைவிட்டு காணாமல் போனது எங்கே.
ஏங்கி நிற்கின்றோம் - நாம் உங்களின்
உன்னைதான் பாசத்திற்கும், பரிவிற்ும்.

அன்னாரின் மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும் குழந்தைகளுக்கு எடுத்து ஆற்றிய அன்புபங்களைத்
ஒளிவிடும் அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவது கிடைக்கவேண்டும் என்று நிரூபிக்கின்றோம்.

01.02.2006

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி!!! சாந்தி !!!

நண்பர்கள்.

சிறப்பு : சி.சி.எஸ். பி.இ.எம்.டெ.ரி.சி. பதி.பெ.எஸ். தொ.பெ. 021 222 2777, 4594

நினைவு மலர்

கண்ணீர் அஞ்சல்

மண்ணல்

23

02

1951

விண்ணல்

02

01

2006

K.C.C கிளையாடல்கள் கழக உறுப்பினர் நிஷாகரனின் நாயார்

அமரர்

தீருமதி.தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை

அவர்கள்

காலமெல்லாம் அன்புப் பாலாட்டி, கண்ணை உணர்வு காப்பது போல்
எமைக்காத்து உதவி செய்து வாழ்வு
ஒளிவீசக் கலங்கரை விளக்காயிருந்த எழு அன்புத் தாய் போல்
அன்பிலும் நிரல் தந்து எமை ஆதரித்த அன்னையே,
முன்னகை தவழும் உங்கள் பிராணபூக்களை கீனி எங்கு நாம் காண்போம்
உங்கள் பிரிவால் திக்ருத் தெரியாது தடுமாறி நிற்கிறோமே.
வந்தவர் எல்லோருக்கும் ஆதரவளித்து அன்புடன் பழகும் பண்பு
யாரிடமுண்டு? தங்கள் உருவத்தால் உயர்ந்தவர், உள்ளத்தாலும் உயர்ந்தவர்,
கீனி என்றும் உணர்வு நாம் மறவோம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி!!! சாந்தி !!!

K.C.C கிளையாடல்கள் கழக
நண்பர்கள்.

நினைவு மலர்

கண்ணீர் பூக்கள்

மண்ணில்

23

02

1951

விண்ணில்

02

01

2006

திருமதி தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை

(ஜெகதா ஹாட்வெயர்ஸ், ஜெகதா மொபைல் உலகம்)

தெய்வத்துள் தெய்வமான தெய்விகத் தீபமே
தேடிநாம் தவிப்பது தெரியவில்லை உங்களிரகு
இல்லமொங்கும் துள்ளல் நடைபோடும்
இஃப நினைவுகளால் இன்னலில் ஓடிக்கின்றோம்

உடன்பிறப்பும் உறவுகளும் பெரும் சூயரில் முழுகி
மாறாத சூயரத்தால் மாபீந்து தவிக்கின்றோம்

விழாமல் நாம் வாழ வேராதி நின்று
ஆலாதி விழுதாதி ஆளாக்கி விட்டு
அவனிவிட்டுப் பெரும்பயணம் சென்றதேனோ.

அண்ணாள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

ஐயையூர், வேலைவை கிழக்கு,
வேலைவை.

வை. இராசலிங்கம்
குடும்பத்தினர்.

தெய்வ பிரம்மாண்டம், ஐயையூர், வேலைவை.

கண்ணீர் காணிக்கை

நண்பன் நிஷாந்தின்

(NCT குடிசை இயந்திரவியல் இயதி வகுடம், யாழ்ப்பெணில் நடமாக்கல்வாசி)

மலர்

23

02

1951

உதிர்வு

02

01

2006

அன்புத் தாயார்
அமரர்

திருமதி. தெட்சணாமூர்த்தி
ஜெகதாம்பிகை

அவர்கள் இறைமுகமடைந்ததைமீட்டு
அவரது பிரிவால் தயக்குறும் அழும்புக்குக்கு எனது
அழுகை அழகையங்களைத் தெரிவித்து கொள்வதுடன்
அவ்வாறின் அந்தமா சாந்தியடைய இறைவனை
பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!

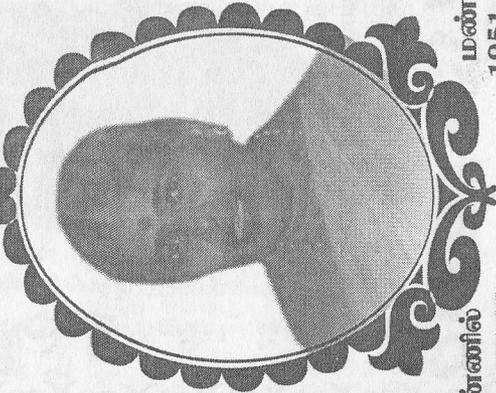
2006-01-04

—ஆசியர் நண்பன்

MCS, 324, Palaly Road, Jaffna T.P : 021-228373

கண்ணீர் இஞ்சலி

அமர் திருமதி. தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை
அவர்கள் ஜெகதா ஹாட்லெயர்ஸ் - ஜெகதா மொஸல் உலகம்)

பொன்மலர்ந்த முகமும் புன்சிரிப்பும்
கொண்டவரே!

மீளாத்தூயில் கொண்டு எம்மை
ஆறாத் தூயில் ஆழ்த்திச் சென்ற
பாசத்தின் சுகரமும் இருவுருவம் நீரே!

நீவிர் இறைவனடி அடைந்த போது
மனம் இருண்டது உள்எம் வாய்பது
மணித்துளிகள் மணிகள் ஆயின
நாட்கள் நீண்டு ஓடின

கலையாத நினைவுகளுடன் உதிரும் கண்ணீர்
பூக்களால் ஆர்ச்சித்து உங்கள் ஆத்மா
சாந்தியடைய எங்கள் கண்ணீர் துளிகளை
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

விண்ணில் 2006.01.02
மண்ணில் 1951.02.23

மூரளி வீடியோ செலர்ஸ்,
நண்பர்கள்,
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!

திட்டி: ஷிப்கேஸ் நெடுஞ்செல்வா, ஷிப்கேஸ் நெடுஞ்செல்வா, ஷிப்கேஸ் நெடுஞ்செல்வா, ஷிப்கேஸ் நெடுஞ்செல்வா

கண்ணீர் அஞ்சலி

எமது சங்கப் பணியாளர்
திரு.க.தயாபரன்
அவர்களின் சகோதரியான
திருமதி

தெட்சணாமூர்த்தி ஜெகதாம்பிகை

அவர்கள் 02-01-2006 ஆம்
திகதி அன்று, 145/3 வண்ணார்
பண்ணை, யாழ்ப்பாணம் எனும்
முகவரியில் இறையடி சேர்ந்த
செய்தி கேட்டு கலங்குவதுடன்,
அவரது இழப்பினால் துயருறும்
குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த
அனுதாபத்தினையும் தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம்.

பணியாளர் நலன்புரிச்சங்கம்,
அக்கராயன் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்,
அக்கராயன்குளம்,

(26-45-34)

கிளிநொச்சி.

(சி/47205)

கண்ணீர்ப் பூக்கள்

அன்னை தந்தையின் முதல் முத்து
அன்பான உடன் பிறப்புக்களின் முதல் கிளி
தட்சனா மூர்த்தியின் தன்னிகரற்ற தலைவி
தவக்குழந்தைகள் நிஷாகரன் நிஷாந்தனின்
நிகரில்லா ஆருயிர் அன்னை - நீ
மாசற்ற மச்சாள் அன்புக் கிளியே
மனக்குமுறலை எப்படி எடுத்துரைப்பேன்
நேரில் வா நிறைய பேசலாம் என்று கூறிய நீங்கள்
நெடுந்தாரம் சென்றாயோ பூவோடும் பொட்டோடும்
புலம்புகின்றோம் நாம் இங்கு
எங்கு சென்றாய் எம் கிளியே ஏங்குகின்றோம்
ஏக்கத்தை போக்கிடம்மா
அப்பன், யாகேஸ் என ஒருமுறை
அன்பாக அழைக்க மாட்டோயோ ஆறுதல் அடைய
பாசத்தை பகிர்ந்த நீங்கள்
பரிதவிக்க விட்டதேனோ
பறந்து வந்து பாசத்தை கனவில் காட்டிவிடு
அன்பு செய்வதிலும்
ஆன்டவனை தொழுவதிலும்
கடமை என கொண்ட எங்கள்
கருணையின் வடிவம் நீங்கள்
அன்னையே உன் பெயர் தான்
அவனிதனில் நிலைத்து நிற்க
கண்ணீர் பூக்களால் காணிக்கை செய்கின்றோம்.

தம்பி , மச்சாள்
வசந்தன் யாகேஸ்
பொன்னையா வீதி,
பெரியநீலாவணை -1
கல்முனை.

ஆனைக்கோட்டை ஹீ வரதவீகன விநாயகர்

ஆலய பிரதமகுருக்களின் அஞ்சல்

மனைமாத்சி பொங்கும் இல்லாள்

இல் வாழ்வாள் என்பான் இயல்புடைய
மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நிறைதுணை"

அமரர் திடுமதி. தெட்சணாரூர்த்தி ஜெகதரம்பிகை

அவர்கள் தெட்சணாமூர்த்திக்கும் அவர் பிள்ளைகளுக்கும்
கிடைத்த ஓர் அறிய பொக்கிஷம் ஆகும். அன்னார் இவ்வாழ்க்கையில்
மட்டுமன்றி இறைபணிகளிலும் முன்நின்று தொண்டாற்றியவர்.
ஊரெழுவைப் பிறப்பிடமாகவும் ஆனைக்கோட்டையை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு சம்பந்தப் பிள்ளையார் கோவிலின்
மகோற்சவ விழாக்களில் கொடியேற்றுத் திருவிழாவை மிகவும்
சிறப்பாகச் செய்து அத்துடன் தானங்களிலே சிறந்த தானமாகிய
அன்னதானத்தையும் வெகுசிறப்பாக கணவர் பிள்ளைகளுடன்
சேர்ந்து நடாத்தி வந்தவர். வர்த்தக ரீதியிலும் அன்னாரது பெயர்
சிறப்புறப் பிரகாசித்து வருகிறது. ஆனைக்கோட்டையில் உள்ள
வைரவர் ஆலயத்திலும் மிகுந்த பக்தி உடையவர். கீவாத்மா
நிலையானது அழியாதது சஞ்சித் பிராப்த, ஆகாமிய
கள்மங்களுக்கேற்ப அது பிறவிகள் எடுத்த முடிவில் இறைவனடி
சேர்வதென்பதே மகான்களின் அருள்வாக்கு. பிரயஞ்சுவாழ்க்கையில்
நிலையான தொன்றுமில்லை. அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும்
குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் அன்னாரின்
கீவாத்மா வரதவீகன விநாயகரின் பாதார விந்தங்களைச் சேர்ந்து
பேரின்பசாந்திநிலை எய்த வேண்டி உளமாரப் பிராத்திப்போமாக.

இ. கேதல்வரகுருக்கள்.

சம்பந்தப் பிள்ளையார் கோவில்.

சடங்குகள்

(பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை)

குழந்தைப்பருவம்

நாமகரணம் ~ குழந்தை பிறந்து 31ம் நாள் பெயரிடல்.

“குழல்கீர்து யாழ்கீர்து ஈக்ப தம் மக்கள்
முழலைச் சீரால் கீகனாதவர்” (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடத்தப்படும் கிரியை நாமகரணம் எனப்படும். 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31ம் நாள் ஆசௌச கழிவு நடாத்தப்படும். இதனை 31ம் நாள் தூக்கு கழித்தல் என்றும் கூறுவார்கள். 31ம் நாள் வீட்டை சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்குகள் வைக்கவும். குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி நீராட்டி புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையில் பின்வருவனவற்றை வைக்க வேண்டும்.

கேவையான பொருட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரம்பிய குடம்) முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5 தலை வாழையிலை, அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, குத்து விளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை, வீபூதி, சந்தனம், குங்குமம், மஞ்சள் பன்னிர்த்தட்டில் வைக்கவும் பிள்ளையார் மஞ்சளில் பிடித்து வைக்கவும். கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணித்தட்டு வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும். பழத்தட்டு, பூத்தட்டு பால், கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப் பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின், வீட்டிலுள்ளோர் குழந்தை உட்பட, யாவரும் தோய்ந்து சுத்தமாகிய பின் வேதியரை அழைத்து வந்து புண்ணியவாசனம்

செய்வார். மந்திரம் ஓதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பனவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். தூக்குக் கழித்தபின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக்கூறி பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதிலே முன்று முறை ஓதி கற்கண்டு தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழுமியிருக்க்போருக்கும் இனிப்புப்பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும் வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழவேண்டும். எனப்பொருள்படும். அதன் பின்பு இன்பத்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஒதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் சுற்றம் சூழக் குழந்தையின் பெயராமனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வார். குழந்தை அன்றுதான் முதன்முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம் பெற்று அப்பெயருக்கு உரியவராகிறார். இந்தகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும் சடங்கு என்போம். ஐயருக்கு தானம், தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞான கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டில் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து அதில் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

திருஷ்டம் போட்டு (கறுத்தம் போட்டு) செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரியைத் தாச்சியில் இட்டு சவ்வரிசி கறுப்பு நிறமாக வரும்வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத்திரவியங்களையும் இட்டு காய்ச்சவும். கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலை பின் ஆறவைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக் கரிக் கூழைத் தூப்பரவான செதுக்கிய சிரட்டையிலே அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி வெயிலில் நன்றாகக் காயவைக்கவும். காய்ந்த இப்பொட்டை தினமும் சிறதளவு நீர் விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாக கறுப்புப் பொட்டு இடுவதனால் திருஷ்டம் கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களுக்கு உண்டு.

41ம் நாள்

குழந்தை பிறந்து தூடக்கு கழிந்தபின்பு 41ம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலில் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும்.

கோயிலுக்கு செல்லும் போது அர்ச்சனைப் பொருட்களை தட்டில் வைத்துக் கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபத்தி). குழந்தையை சுவாமி சந்திதானத்தின் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ம், 7ம், 8ம், 10ம் மாதங்களிலும் காது குத்தல் வைபவம் நடாத்தப்படும். இதற்கு பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்டதோஷ நிவர்த்திக்காகவும் தமிழர் கலாச்சாரத்திற்காகவும் அழகுக்காகவும் குத்தப்படுகின்றது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காது குத்தி தோடு போடுவார்கள். (தைப்பூசத்தில் காதுகுத்துதல் செய்வது சிறப்பாகும்.)

சோறூட்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ம், 8ம், 10ம், 12ம் ஆகிய இரட்டை விழுந்தமாதங்களிலும் பெண் குழந்தைக்கு 5ம், 7ம், 9ம், 11ம், ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபகூர்த்தம் பார்த்து சர்க்கரை அரிசி, கற்கண்டு, நெய், ஆகியவை கொண்டு உப்பு நீக்கிய அமுது பொங்கி அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து திருவிளக்கேற்றி பிள்ளையார் பூஜைசெய்து அதன் பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால் தங்க மோதிரத்தால் அவ்வமுதைத் தொட்டு தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பார்.

முதற் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்கு பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணி போட்டு ஒன்பது கொழுக்கட்டைகளை தாய்மாமன், மாமி குழந்தையின் தலையில் கொட்டி குழந்தைக்கு சிறிது ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ வேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பார்.

சிகரழுக்கட்டை

அரிசிமா	- 1/2 கண்டு
அவித்த கோதுமைமா	- 3 மேசைக்கரண்டு
உடைத்த பயறு	- 100g (பயறு வறுக்கவும்)
சர்க்கரை	- 100g
தேங்காய்	- 1/2 முடி (வெள்ளைப் பூ)
ஏலக்காய்	- சிறிதளவு வறுத்து பொடி செய்ய வேண்டும்.
உப்பு சிறிதளவு	

வறுத்த பயிற்றம் பருப்பை அவித்து நீர் வடியவிட்டு ஆறவிடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பூ, ஏலக்காய் பொடி யாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன் பின்பு அரிசி மாவையும், கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து தேவையான உப்புப்போட்டு கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும். பின்பு சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக் கிண்ணம் போல் செய்து பயறு துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி பல்லுப்போல் விளிம்பைச் செய்து சிறுதேங்காய்ச் சீவலுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்)

பண்டைக்காலத்தில் கல்வியை எட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன்முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போது 'ஏடுதொடக்கல்' என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவட்டது.

இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். சுபவேளையில் பிள்ளையார் பூஜை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைக்கு முதன் முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்வர்கள் விஜதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப்பூசத்தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகரின் நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செயலாம். தந்தை அல்லது ஆலயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடையவே, முதற்கல்வியை சுபநாளில் சுபநேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதை கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டில் பூஜைக்குரிய பொருட்களுடன், (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித்தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சனை) கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்கு செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டில் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறைகுடம் வைத்து விளக்கேற்றி இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியை பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையை பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய 'அ' அகரத்தை அதில் எழுதி தொடக்கலாம்.

இயல், இசை, நாடகம் பயிலல்:-

இவற்றைத் தகுதிவாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நடனம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குருதட்சணையாக பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குலம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, வேலை, தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொதுசுப முகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கீர்யையுறுப்பியல்

1. விநாயக குருவழிபாடு:-

உலகங்கள்வளவாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள்மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமையாயிருக்குஞ் சிவசத்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (வி- இவ்வாத, நாயகர்- தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரிவ்வாதவர். மேலான தலைவரென்ப பொருள்படும்.) ஆதலால் எவ்வுலகத்திலேனுஞ் செய்யப்படும் எந்தக்கீர்யையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள்வேண்டி முதற் செய்யப்படுங் கீர்யை விநாயக வணக்கம் குரு சமய கீர்யைகளுக்குத் தலைவராதவாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு- மலம், கு- நீக்குவர்)

2. ஆசாமன்:-

ஆசாமனாவது மூலகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்திராயபட்ட) மூன்றுமுறை பருகி உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும் உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுத்தல், சுவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதவாயஸ்வதா, வித்தயாத்வாயஸ்வதா, சிவதவ்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப் பட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால், அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

3. பிராணாயாமம்:-

அஃதாவது பிராணவாயுவையடக்குவதினால் மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல். (பிராண + ஆயாமம் = பிராணவாயுவை அடக்குதல்.

இது செய்யும் முறைமை

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடமூக்கால் மூச்சை இழுத்தபின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இருமூக்குகளையும் பிடித்துக் கொண்டு அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சையடக்கியும், அணிவிரலால் இடமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் சுத்திகரித்து அவைகளை அடக்குதற்குத் துணையாகின்றது.

பவித்திரமணிதல்

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினாற் செய்யப்பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது. இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும் போது மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களின்றிங் காத்தல். (பவித்திரம் = பதனாத் த்ராயதே = பாவத்திலே விழுதலினின்றிங் காப்பது. - காமியம்)

சங்கற்பம்

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகும் கிரியையிலே மனத்தைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது. இன்ன காலத்திலே இன்ன இடத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத்தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழுஞ் சிசுட்டித் தொடக்கத்திலிருந்து அன்றுவரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப்படுதலாலே, காலத்தின் பெருமையும் தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்கள் வலது கையிலே தருப்பை, பூ, அரிசி அல்லது எள்ளு முதலியவற்றை வைத்துக் கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து இடது பெரு விரலை வலது பெருவிரலை அமர்த்தி வலது முழந்தாளில் வைக்க. பெண்கள் இடது முழந்தாளில் வைக்க.

சங்கற்ப வாக்கியத்தின் கருத்து

சிவபெருமானது சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதிப்பிரமாவின் இரண்டாவது பரார்த்தத்தில் சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவள் வதமந்தவந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்புகத்திற் கலியுகத்தில் முற்பகுதியில் சம்புத்துவீபத்தில் பாரத வாஷத்தில் பரதகண்டத்தில் மேருவுக்குத் தெற்கே - (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது வருஷத்துள்) (இன்ன) வருஷத்தில் (இன்ன அயனத்தில்) ... (இன்ன) பருவத்தில் ... (இன்ன மாதத்தில்) ... (இன்ன) பட்சத்தில்... (இன்ன) திதியில் வாரத்தில் நட்சத்திரத்தில் (இன்ன) நன்மையான யோகம் (இன்ன) நன்மையான யோகம் (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய் விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணியதினத்தில்! ... (இன்ன) நோக்கமாக ... (இன்ன) கிரியை செய்யப் போகிறேன்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளை லிங்கம் முதலியவற்றிலே வழிபடுவதுபோலக் கும்பத்தினும் வழிபடலாம். கும்பம் உடம்பின் பாவனை. அதிகுல சுற்றிய சீலை தோலாகும். நூல் நாடிகள், குடம் தசை, தண்ணீர் இரத்தம், அதனுள் இடம்படும் ரத்தினம் எலும்பு, தேங்காய் தலை, மாவிலை தலை மயிர், தர்ப்பை குடுமி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட மந்திரம் உயிர்

சகளிர்ணம்:

சகளிர்ணமாவது சரீரத்தைச் சிவரூபமாக்குதல். (சகளம் = சிவ) சரீரம் கரணம் = செய்தல்) சிவ வடிவத்திற்குரிய சிவ மந்திரங்களை எழுது சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவ முண்டாகும். இதில் சூன்று படிக்குண்டு, முதலாவது கையைச் சுத்தி செய்தல் கரசுத்தி (கைகளை உள்ளும் புறமும் சுத்தி மந்திரத்தால் தடவி குவித்து, அருளை வேண்டல்) எனப்படும். கையிலே சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் கரநியாசம் (கைகளில் சிவாசன மூர்த்தி, ஈசான மூர்த்தி, மந்திரங்களினால் மந்திரங்களை பதித்து சிவகரங்களாக்கல்). அந்தக் கையினாலே உடம்பின் மற்றப்பகுதிகளில் சிவமந்திரங்களைப் பதித்துச் சிவவடிவமாக்கல் அங்கநியாசம். (சிவகரத்தால் அங்கம் முழுவதையும் மந்திரங்களால் தொட்டு சிவரூபமாக்கல்)

இந்தச் சகளிர்ணமாகிய கிரியை சைவ சமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது. கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவும் கொள்ளுதலினாற் பூஜை செய்யும் போது செய்த பின்னும் மனம் அருள் வழியிலேயே சென்று கொண்டிருக்கும். சிவ சரீரமாகி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும் போது அவனுக்கு உலகத்தினுள்ள ஒரு பொருளினும் பற்றுவராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான், அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுஞ் சிவ பூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேசுர நாயனாருக்கு அவருடைய தந்தையர் அடித்த போது அந்த அடி அவருக்குத்தெரியாததும் இதனாலேயே ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் இழிவான செய்கைகளுக்கேனும் பாவங்கள் செய்வதற்கேனும் இலகுவில் உடன்படான் மந்திரம் பதிந்த கையினாற் களவு செய்யவேனும் கைக்கூலி வாங்கவேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனும் துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீய சொற்களைச் சொல்லான். சிவபெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக் கொள்ளான். தன்னுடைய சரீரம் சிவ சரீரமென்று நினைக்கின்றவன் இழிவான செய்கைகளுக்கேவப்படும் போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

சிவோகம்பாவனை

மந்திரசெபு செய்ய முன் சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அதாவது தன்னைக் கடவுளாகப் பாவித்தல் (சிவ கடவுள், அகம் நான், பாவனை பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப் பற்று நீக்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந்துணை.

பூஜை

பூஜை தொடங்கமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சுகளீகரணமும் செய்க. பின்பு ஆசமனத்தக்கும் முந்திக்கும் (=விக்கிரகம்) பூஜை செய்து, கடவுளை நினைத்து அந்த சூத்திரியிலே எதிர்முகப்படுத்தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தாபனம் சந்திதானம் சந்திரோதனம் செய்து பாத்தியம் ஆசமனம் அர்க்கியம் கொடுத்துப் பூசைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின் மேல் அபிஷேகம் தூப தீபம் அர்ச்சனை தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

குறிப்பு:- இவற்றை ஒரு குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே முறை.

சைவ அநுட்டானம்

விடிதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து கடவுளை நினைத்துத் துதித்து வெளியே போய் மலசலங் கழித்துச் சுத்தி செய்து ஸ்நானம்பண்ணித் தோய்த்துலர்ந்த சீலை கௌபீனங்களை அணிந்து திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ் செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஐந்தெழுத்தார் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற்குத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம் கர்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களின் வலியை அடக்கவேண்டும். இவற்றிற்கு விபூதி ஸ்நானம் மந்திர ஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் சூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விபூதிஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம், கடவுள் வழிபாடு என்பன இவைகள் ஒவ்வொன்றுஞ் செய்யுமுன் ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும்.

1) விபூதி ஸ்நானம்:

சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையும் குருவையும் வணங்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்

(1). நீர்ச்சுத்தி:- வலதுகைச் சுட்டு விரல்நடுவிரல்களை மடக்கிக்கொண்டு பெருவிரல் அணி விரல்களுக்கிடையாக இச்சா ஞானக் கிரியா சத்தி வியாபகரமான தனது கண்களால் சிவ மந்திரத்தையுச்சரித்துக் கொண்டு தண்ணீரைப்பார்க்க. இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங்கள் தீரும். இது நீர்ச்சுணம் எனப்படும். நீர்ச்சுணம் - பார்த்தல். அஸ்திர (பட்) மந்திரஞ் சொல்லிப் பெருவிரல்களால் நீரைச் சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் (வேளாடி) உச்சரித்துச் சுட்டு விரல் நடுவிரலினாற் சுற்றுக. இவை முறையே திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

(2). ஆசமனம்:- ஆசமனாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீர் (உழுந்தமிழந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்திராயபட்) மூன்றுமுறை பருகி உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும் உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந்துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளாடி) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல். மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்யாதத்வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்படட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால் அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

(3). விபூதி சுத்தி:- திருநீற்றை இடதுகையில் வைத்து அஸ்திரமந்திரத்தினால் (பட்) நீரைத் தெளித்து அதில் ஒரு சிறுகூற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களிலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென்மேற்கு இராட்சதமூலை எனப்படும் விபூதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல், நீர்ச்சுணம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனஞ் செய்து பதினொரு மந்திரங்களையுஞ் சொல்லி அதிலே பதிக்க. இதனாலே சிவசக்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசக்தி பதியும்.

(4). விபூதி அணிதல்:- எஞ்சிய விபூதியின் ஒரு கூற்றைப்பெருவிரலணி விரல்களால் எடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பெங்கும் பூசி, மற்றொரு கூற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வேளாடி) குறைத்து நடுவிரல் மூன்றினாலும் சிரசிலும், நெற்றியிலும், மார்பிலும், தொப்பிழிலும் முறையே ஈசானம் முதலிய நான்கினாலும் பூசி, முழந்தாள், புயம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விடா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாத மந்திரஞ் சொல்லி பூசுக.

(5). விபூதி ஸ்நானம்:- எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப்பிடித்துக் கொண்டு பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சொல்லியபின் தலையிலே தெளிக்க.

2) மந்திர ஸ்நானம்

ஆசமனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாகி அதை மந்திரங்ளுக்காக உபயோகிக்க. சிவதீர்த்தமாக்குதல் சிவ தீர்த்தகரணமெனப்படும்.

- 1) சிவதீர்த்த கரணம் – புவந நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு அதை இருதயமந்திரம் (வெளஷட்) சொல்லிச் சுட்டுவிரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.
 - 2) சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் தலையிலே தெளிக்க.
 - 3) சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்து இடக்கையிலே சலத்தை விட்டுக் கீழே ஒழுகுகின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷட்) தலையிலே தெளிக்க.
 - 4) எஞ்சிய சலத்தை வலதுகையில் விட்டு மூக்குக்குக் கிட்டப் பிடித்து அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசத்தியினாலே சீர்த்திலுள்ள தீவினையைக் கெடுத்து வலக்காற் பெருவிரலிலுள்ள ஞானக்கினியில் அஸ்திரமந்திரம் (உம்பட) சொல்லி விட்டுக் கைகழவுக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷணமெனப்படும். (அகம் – பாவம், = மர்ஷணம் கெடுத்தல்)
- 3) கடவுள் வழிபாடு - ஆசமனஞ்செய்து
- (1) சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர் சுப்பிரமணியர் ஆகிய ருர்த்திகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க. தர்ப்பணம் = திருப்தி செய்தல். எப்படியெனில் இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைப் பத்துத்தரம் சொல்லிச் சிவமந்திரத்தாற் பின்னுந் தர்ப்பணஞ்செய்து. சங்கிதையால் (சுவாகா) ஒவ்வொரு தரமும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அந்த மந்திரத்தால் (சுவாகா) தருப்பணஞ் செய்க.
 - (2) ஆசமனஞ்செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷட்) எடுத்துப் புவந நடுவில் ஓடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்கார மெனப்படும். இரண்டுகை நிறையச் சலம்விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவபெருமானுக்குத் தருப்பணஞ் செய்க.
 - (3) வடக்கு முகமாக இருந்து சிவபெருமானது உருவத்திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தை நினைத்துச் சிவரூபமந்திரத்தை நூறு முறையேனும் ஐம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்ற அளவு செபித்து. செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக் கொடுத்துத் தோத்திரஞ் செய்க, சலத்தைக் கால்படாத இடத்தில் விடுக.

சந்தியா வந்தனம்

மாலை, இரவு: இரவு, காலை, அகிய காலங்களின் சந்திப்பில் செய்யப்படும் கடவுள் வழிபாடே சந்தியாவந்தனம் எனப்படும். இது சூரியனை வழிபடுதலாகும். நாம் அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலே செய்யும் பாவங்களை மன்னித்து நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஆண்டவனிடம் பிரார்த்திப்பதே சந்தியா வந்தனத்தின் உட்பொருளாகும்.

செய்யும் முறை:

1. ஆசமனம் : கடவுளை தியானித்து சிறிது நேர உள்ளங்கையில் விட்டு அருந்தவும்.
2. மார்ஜனம் : உடலையும் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டி சிறிது நேர உடல் மீது தெளிக்கவும்.
3. அகமர்சனம்: பல முற்பிறவிகளில் செய்த பாவத்திற்குப் பிராயச் சித்தமாக வேண்டுகல்.
4. சூர்ய அர்க்கயம்: சூரிய பகவானைக் குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்து நீர் தெளித்தல்.
5. பிரானாயமம்: அலையும் மனதை கட்டுப்படுத்தி மூச்சுப்பயிற்சி செய்து காயத்திரி மந்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தல்.
6. உபஸ்தானம் : கருணையும் அருளும் வேண்டி சூரிய பகவானிடம் வேண்டுகல்.

தீட்சை:

குரு தன் சீடனுக்குச் செய்யும் அருள் உபகாரம் தீட்சை ஞானத்தை அருளிப்பாசத்தைப் போக்குவது என்பது இதன் பொருள். சைவர்களுக்குத் தீட்சை பெறுவதே சமயப் பிரவேசம் ஆகும். சமய தீட்சை பெற்ற பின்னரே வைச சமய அனுட்டானங்களை மேற்கொள்ளலாம். இதுவே அடிப்படைத் தீட்சையாகம் வளர்த்து தீட்டை வைப்பதே முறை.

தீட்சை வைப்பவத்தின் போது குருவின் அருட்பார்வையால் சீடன் ஆணவ மலதத்தினின்று விடுபடுகிறான். குரு ஆசிரிவதித்துத் திருநீற்றைக் கொடுக்கும் போது கெட்ட எண்ணங்கள் நீங்குகின்றன. அவர் தர்ப்பபையினால் தீண்டி ஆசிரிவதிக்கும் போது நல்ல எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அதன் பின் தீட்சை மந்திரத்தை குருசீடனுக்கு உபதேசித்து அருளுகின்றார்.

ஆகவே தீட்சை பெற்று சைவர்களாக வாழ வேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளோடு தான் தீட்சை வைப்பவங்களை நடத்துகிறார்கள்.

1. சமய தீட்சை : சரியை மார்க்கம் தொடங்குமுன் செய்யப் பெறுவது அக்கனி காரியம் செய்து சமய தீட்சை செய்யப்படுகின்றது.
2. விசேஷ தீட்சை: கிரியா மார்க்கத்திற்கு உரியது.
3. நிர்வாண தீட்சை: யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்குமுரியது.
4. ஸ்பரிஸ தீட்சை: குரு, தன் திருக்கரங்களால் சீடனைத் தொடுவது
5. நயன தீட்சை: குரு, தன் அருட்பார்வையால் சீடனை நோக்குவது.
6. மானச தீட்சை : குருதன் மனத்தால் சீடனது மனத்தை தன் வயப்படுத்துவது
7. வாசக தீட்சை: குரு, உபதேசம் , நல்ல அருள் வாக்குகளைச் சொல்வது
8. சாத்திர தீட்சை: குரு, சீடனுக்கு பதி, பசு, பாசத் தொடர்பை உபதேசிப்பது.
9. யோக தீட்சை: குரு, சீடனை இறைவனோடு சேர வேண்டிய யோக முறைகளைச் சொல்லித் தருவது.
10. ஔத்திரி தீட்சை: அக்கினி காரியத்தோடு செய்து சீடனை தூய்மைப்படுத்துவது.

(குறிப்பு: இவற்றை குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே சிறந்தது)

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்குத் தகுதி உடையவளாக மாறும் நாள் பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே பரிபூரணமான பெண்ணாக மதிக்கப்படுகின்றாள்.

நீராட்டல்:

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்தில் கிணற்றடியில் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி போது இடம், பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணில்படாது குப்பைக்குள் மறைத்துவிடும் என்பதால் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள் இக்காலகட்டத்தில் பெண்ணை குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம். மின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றபின் ஒரு தனியரையில் பெண்ணை விட வேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காப்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே செருகி விடுவர். பெண் பூப்படைந்தபோது அணிந்திருந்த ஆடையினை குடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே

மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும் வரை மாற்றுடுப்புகளை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவனையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று, ஒரு பெண் பூப்படைந்து விட்டாள் என்பதனை கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்விட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்று நாட்கள் துடக்காகையால் அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணியவாசம் செய்வத் (இதை 5ம் 7ம் நாட்களிலும் செய்யலாம்) முன்பு கிராமப்புறங்களில் பூப்பெய்தி 4ம் நாள் பசும் பால் வைத்து நீராட்டித் துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை:—

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசிச் சாதமும், கத்தரிக்காய் பால்கறியும் கெடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின் அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்கக் கொடுக்கும் பொழுது அதன் அளவு நல்லெண்ணெயும் முட்டைக்கோதுக்குள் விட்டு குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். மின்பு காலை உழுத்தங்களி, மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய் பெரியல் (முட்டை பொரியல்) கொடுக்கலாம். பால்விடாது காலை மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக்காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக்கூடிய போசாக்கின் சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் முக்கியமாக அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தும் நல்லெண்ணெயும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும். அத்துடன் காலையில் வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரல்ப்பிடி சின்னச்சீரகம், 2 உள்ளிப்பல், சிறுதுண்டு மஞ்சள், இஞ்சி இவற்றை அரைத்து உருண்டையாகக் கொடுக்கவும்.

சாமர்த்தியச் சடங்கு:

சடங்கு செய்வதற்கு சுபநாளில் ஒன்றை தெரிவு செய்து (5,7,9,11,13 நாட்களால் சடங்கு செய்யலாம்) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக்காசும் வைத்துச் சுருட்டிக் கொடுத்து தலையில் வெள்ளைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அபசகுணங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்திற்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி பார்க்கக்கூடியதாக பாயின் மேலே அல்லது ஒரு பலகை குற்றியின் மேலே ஒரு வெள்ளைத்துண்டை இட்டு பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்க வேண்டும். அவளின் முன் நிறைகுடமும், குத்து விளக்குகளும் ஒரு பாதத்திரத்தில் பால், அறுகம் புல், சில்லறைக் காசு என்பனவும்,

வேறு ஒரு தட்டில் பழம் பாக்கு வெற்றிலையும் ஒரு தேங்காயுடன் உடைப்பதற்கு கத்தியும் பாத்திரமும் வைக்க வேண்டும். இச்சட்டங்களில் தாய்மாமன் மாமிக்குத்தான் முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை நிறைகுடம் விளக்கில் பார்ப்பும் படி பெண்ணுக்கு கூறி முகத்திரையை விலக்கி விட்டு அதன் பின் கற்பூரம் ஏற்றி பிள்ளையாரைத் துதித்து எடுத்தகாரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என்று நினைத்து வணங்க வேண்டும். தாய்மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டில் சில்லறைக்காக போட்டு மாமியார் இருக்கையினாலும் எடுத்து பெண்ணை ஆசீர்வதித்து தலையிலே வைப்பார் அதைத் தொடர்ந்து 5 பேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையானவர்கள் பாறையு வைப்பார். பாறையு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முக்கமாகப் பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி நன்கு நீராட்டி திரும்பவும் தலையைத் துணிகொண்டு மூடி அழைத்துவந்து சுடர்விட்டு பிரகாசிக்கும் குத்து விளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு பெண்ணை அவங்காரம் செய்து தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு தேங்காய் வேப்பிலைக் கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் குத்துவிளக்குகளுடன் முன்னால் செல்ல சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆரத்தி தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பார்.

பின்னர் சுமங்கலிப்பெண்கள் இருவர் எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை சூன்று முறை சுற்றி அதைப்பின்னுக்கு கொடுத்து கண்ணாறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பிலை பால் ரொட்டியை உடைத்து நாலுயக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றி பெண்ணை வாயில் மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப்பழ ஆரத்தி எடுப்பார். (ஆரத்திக்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாவதாகவும் வேப்பிலை வெள்ளொட்டித்தட்டம் இறுதியாகவும் செய்யவேண்டும். அதன் பின் வாழைப்பழம் ஆரத்தி எடுத்து நிறைவு செய்தல் வேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆரத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையை பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மலை அணிவது பெண்ணை பாவையாக கருதுவதால்) பெண்ணின் முன் இருக்கும் நிறைகுடத்தைத் தாய்மாமனும், குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக்கொண்டு அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டு பூஜை அறையினுள் சென்று வைப்பார், தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை வாங்கி பூஜை அறையில் வைப்பார் (இம்முறை வீட்டில் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்). பூஜை அறையில் தூய தீபம் காட்டி வழிபட்டு பெண் பெற்றோரினதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சட்டங்களில் பங்கு பற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றை பரிசளிப்பார். அதன் பின் வந்தவர்களுக்கு மதிய போசன விருந்தளித்து உபசரிப்பார்.

ஆரத்தி எடுக்கும் முறை:

நுது சாந்தியின் போது எடுக்கும் ஆரத்தி 3 முறை மேலும் கீழுமாக சுற்றி பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்னால் கொடுக்க வேண்டும். (நிறைநாழியும், பன்னீர் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும் உணவுத் தட்டங்களைத் ஆரத்தி எடுத்தபின் பூக்களைப் பெண்மேல் தூவி விடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப்பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்து விட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்கு கொடுத்து விடலாம். பால்சாதம்:— பச்சை அரிசிக்குள் தேங்காய்ப்பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும போட்டு சாதமாக அவித்து 3 தளிக்களாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

பிட்டு:— வழமை போல் வறுத்த உழுத்தம்மா அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப்பெட்டியில் மும்முறை அவித்து தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி:— வறுத்த அரிமா 1கண்டு, வறுத்த உழுத்தமா 1/2 கண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3 கண்டு, பனங்கட்டி 3/4 கண்டு, உப்பு விறற்பிரியளவு, தேங்காய்ப்பாலைக் காய்சி (உழுத்தமா அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து பாலின் மேல் தூவி கட்டிபடாமல் கிளறி எடுக்கவும் 3 தளிக்களாகத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்விராட்டி (பால்விராட்டி)

1. 1 கண்டு பச்சை அரிசியை கழுவி ஊற வைத்து இடித்து 1/4 கண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும், இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும சேர்க்கவும். ஊற்றி இறுக்கமாக கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும். 1/2 மணித்தியாலயம் விட்டு ஒரு வாழையிலையில் எண்ணெய் தடவி மாவை சிறு சிறு உருண்டைகளாக்கி தட்டி எண்ணெயில் பொரிக்கவும். இது பூரி போல் பொங்கி வரவேண்டும்.

ஆரத்திப் பொருட்கள்

நிறைநாழி (நிறைநாழி கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதில் காம்பு சத்தகத்தை நிற்க வைத்து நுனிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் செருகிவைக்க வேண்டும்)

பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி
பழங்கள்
பலகாரம்
பன்னீர் தட்டம்
வெற்றிலை பாக்கு எனுமிச்சை
பூத்தட்டு
வெள்ளொட்டி வேப்பிலை
ஆரத்தி

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும் மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம் ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன் சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த குருக்கள் சமய முறைப்படி ஆக்கின பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியுடன் நடத்தி வைக்கப்படும். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி கபவேளையில் தாலி கட்டியதும் அப்பெண் சுமங்கலி அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்த்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலில் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ்நாட்டில், பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று நம் நாட்டில் பெண்ணை மணமகன் பொது இடங்களில் பார்ப்பது வழங்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதிசெய்யப் பெண் வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம் பழங்களோடு, உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாள் பார்த்துச் செல்வார். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமணநாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்கலுக்கும் ஒரு நாளை நிச்சயிப்பர்.

பொன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு கபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர பெண்ணின் உறவினர்கள் நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப்பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் ஓர் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து பொன்னுருக்கும் இடத்தில் ஒரு நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள் 2, மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்க தத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளில் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத் தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கல்யத்திற்குரிய தங்கநாணயத்தை (பவுணை) ஆயைத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து பூசை செய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்து கொண்டு வந்து பூஜையறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியாரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி தூபதீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து தேங்காய் உடைத்துப் பூஜை செய்து பொன்னை உருக்குவார். உருகிய பின் தாய் மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணலில் ஊற்றி தீயை தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பூ, மஞ்சள் குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலைமேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன்பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்ய ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்துகொள்வர். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகனிற்கு கொடுப்பார். இதே நாளில் ஒரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களை செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவை குழைத்து வைத்தால் கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் கூடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக் கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்)

கன்னிக்கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிற்றால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காக முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றியதும், அதற்கு தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3சுமங்கலிப்பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்த வேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டுமென்று நினைத்து கும்பத்தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி பந்தல்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தல் காலைத் தொடர்ந்து பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மணமகன் வீட்டில் ஊன்றிய பின் பெண் வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோல் செய்ய வேண்டும். முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின் இரு வீட்டாரும் திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும் வரை எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ளக்கூடாது என்பர். (பந்தல்கால் ஊன்றுபவருக்கு தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.)

முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப்பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும் (3முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அநேகமாக பொன்னுருக்கலன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்.)

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப்பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே “விரிந்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப்பாலிகையானது திருமணத்திற்குப் பின்நதியிலே சேர்த்து விடலாம்.

நவதானியம் – நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உள்பகுதியில் மேலுக்கு துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழகுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்வி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலை கழுது, வாழை, தென்னை ஓலைகளால் அலங்கரிப்பர்.

வாழைமரம் ஒரு முறைதான் குலைபோடும் அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒரு முறைதான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது தப்பதிகள் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் “கற்பகத்தரு” இவை ஆரியாய் பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக் கூடியது. வாழை

வாழையடி வாழையாக வளர்வது தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதிகள் நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடியவாறு வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்ப பெண்விட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதானால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டப வாயில்களிலும் மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம் வாழையடி வாழையாக வாழைமரம் தழைத்து வளருவது போல, நமது சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் மங்கள முறையாகக் கட்ட வேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி அம்பாள் குடும்பங்கள் சந்திரகும்பம், விநாயக பூஜை, பஞ்ச கௌவ்விய பூஜைக்கென ஒரு கும்பம், அக்கினி கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள்நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
4. சந்திர கும்பம்
5. அம்மி
6. 7 ஈசான மூலை – சுவாமி அம்பாள்
7. அக்கினி மூலை – நவக்கிரக கும்பங்கள்
8. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் – மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள் 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4,5,6,7) சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக முளைப்பாலிகை சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற் குரியவற்றை வைத்து அதன் பக்கத்தில் மஞ்சள் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்தில் பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒரு பக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன்பின்பு சிவன் பார்வதி கும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும் ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும் நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேல் கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகள் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில், வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக் காசு வைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம். குத்து விளக்கு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும். 3,5,7 என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறகும் காசும் பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகளின் தலையில் 3 முறை வைக்க வேண்டும். மணமகளின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன் மேல் பாலையிடலாம். முதல் பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகள் போய் குளித்து விட்டு வரவேண்டும். பெண்விட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகள் சாமி அறையிலே சாமி கும்மிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையாரை விழுந்து வணங்க வேண்டும் பெண் விட்டார் மணமகள் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக 3 தட்டுக்களும் கொண்டு வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளில் கடுக்கன்பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது இது அருகி விட்டது. மணமகனை கிழக்குமுகமாக அவங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டு வைப்பதைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகள் கிழக்கு நோக்கி நிற்க ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடும்பளவில் கட்ட வேண்டும். (அந்தணர் பூணால் அணிவது போல்) அங்கு அவருக்கு ஒரு பூமாலையும் அணிவிப்பார். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு மணமகனோடு அழைத்து வருவர். தோழன் மணமகளின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டும் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள் திருமணச் சடங்கில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால் நடைமுறைகளை

நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவு முறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாக திருமணமாகாதவராக இருக்க வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார் உறவினர் மண மண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும் போது தோழி கூறைத்தட்டும் வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போக வேண்டும். அவங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் செல்வார்கள்.

பலகாரத் தட்டம்

அரியதரம், அச்சுப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை, வெள்ளொட்டி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த் தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களுக்கு சீவி மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்.

கூறைத்தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி அதன் மேல் கூறைச்சேலை, சட்டை, வெற்றிலை, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி மஞ்சள், குங்குமம் (டப்ரி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச் சீப்பு 1, கொண்டைமாவை, அவங்காரப் பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள் சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன, (தாலிக்கொடியோடு, மெட்டி 1 சோடி, அகியன வைக்க வேண்டும்)

பெண் புறப்படுதல்

பெண் வீட்டில் பெண்ணுக்கும் அதேபோல், அறகு, காசு, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்.) மணப்பெண் போல் அவங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள் பெண் வீட்டை விட்டு புறப்படுமுன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகள் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டில் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மண்டபத்தில் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

(அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள்: வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், பூக்கள்)

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரை பெண் வீட்டார் மேளதாளத்தோடு வரவேற்பர். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவிவிடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை சூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலப்பக்கம்) (Clockwise)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடப்பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி அதன் மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவது தான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்கு திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிரவிரலில் அணியச்சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து புண்ணியவாசனை பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகௌவிய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலக்கை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்குவைப்பவம் முடியும் வரை ஒரு குற்றமும் வராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களினின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்சகௌவியத்தை அவ்விடத்தில் சுற்றிக் தெளித்து அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனை புண்ணியாகவாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும். எனவே அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம் போல் அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப் பந்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பர்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திர கும்பத்தைப் பூசித்து அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு தண்ணீர் தெளித்து புஷ்பம் சாத்தி பூஜை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்த்து போல் இத் தம்பதிகளின் வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப்பூஜை செய்யப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு வெற்றிலையில் பழம், பூ, வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன்பின் கற்பூரம் காட்டப்படும்.

(முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தால் போதுமானது)

கிரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கிய கரும்பு நிறைவுபெறும் வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருந்து, அவமிருந்து போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வலோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்க வேண்டி விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக்கட்டுதல் ஆகும்.)

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்து பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள் சிவன் பார்வதி பூஜை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி மூட்டப்பட்டு அதற்குரிய பூஜை வழிபாடுகள் நடைபெறும்). முகூர்த்ததோறும், லக்கினதோறும் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின் போது நல்லொள் புரிய வேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள குடும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (யட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைசூழ மணமேடைக்கு அழைத்துவருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்தில் பெண்ணை அமரச் செய்வர் மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூஜைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடது கைமோதிர விரலில் அணிவித்து ரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம் விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து இரு வழியிலும், பிதூர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதிரின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதை கன்னிகா தானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகளின் பெற்றோர்க்கும் மணமகளின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து மரியாதை செய்வார். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தங்கக்காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றை கையில் கொடுத்து பெண்ணின் தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய 4 பயன்களையும் பெற வேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வமும் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார். மணமகளின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகளின் தாயார் நீர்விட்டு தாரை வார்த்துத் தந்தையார் மணமகளின் கைகளை மணமகளின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்க, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணை தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டு வந்து தாலியோடு கூடிய கூறை தட்டத்தை விதிப்படி புசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்தபின்

அச்சமையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகளிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகனும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். இதற்கிடையில் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்து சுத்தி செய்து மந்திரம் சொல்லி சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாதஹோமம் செய்து பூசை செய்வார். (சம்பாதஹோமம் – சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்)

தாலிகட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகன் மீண்டும் மணமகளின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகளின் வலப்புறம் சென்று வடக்கு நோக்கி நின்று இறைவனைத் தியானித்து குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இரு கரங்களால் பற்றி கெட்டிமேளம் முழுங்க, வேதியர் வேதம் ஓத மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் துவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க மணமகன் மேற்கு திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

“மாங்கல்யம் தந்தநாதேந மம ஜீவனவேதநா//
கண்டே பத்தாமி ஸுபகே ஸஞ்ஜிவசரதசதம்”//

ஓ! ‘பாக்கியவதியே’ யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்தில் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக என்ற குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதில் கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும். தாலி – தாலியில் சீவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமிபின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனருகில்கோத்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்த்து (9.11...) என்ற ஒற்றை எண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக்கொடியில் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்தில் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தீபானித்து மணமகள் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவாள். மணமகள் மணமகளைத் தன் இடம்பக்கத்தில் அமரச்செய்து மாலை சூட்டுவாள். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமணம் கலந்து ஒரு மணமாகி இவ்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல்.

மூன்று முறை மாலை மாற்ற வேண்டும்.

தொடர்ந்து கொண்டு வந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், சூங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகள் மணமகனிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக் கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால்பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகள் மணமகளுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவில் செய்ய வேண்டுமென்பதால் திரை ஒன்று முன்னால் பிடிக்கப்படும். முதன்முதலில் தம்பதிகளுக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

கோதரிசனம்

இல்லைவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதியர் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஐஸ்வரியங்களையும் வேண்டி பசுவை இலட்சுமிதேவியாக வணங்குவார். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், சூங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவார். பசுவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன் சூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சிணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம் (கைப்பிடித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக்கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். 'நீயும் நானும் முதுமையடைந்து விட்டாலும் கூட ஒருவரை விட்டொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப்பிடிக்கிறேன்' என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்க வேண்டும். பின்னர் ஏழுடி எடுத்துவைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும் போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவர். பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதற்காக ஒருகருத்து. மணப்பெண்ணால் ஐம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன் கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழுடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகள் கைகளால் பிடித்து ஏழுடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

- (1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (2) உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்.
- (3) விரத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (4) சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
- (5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடைய பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (6) சகல செளபாக்கியங்களும் கிடைக்க பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (7) உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுபகாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னை பின் தொடர்ந்து வரட்டும். ஏழுடிகள் நடந்த நாமிருவரும் சினேகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்பதுன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். என்னுடன் கூடவா எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும், இதற்கு 'ஸப்த பதி' என்று பெயர்.

அம்மீ மீதித்தல்

பெண்ணின் வலதுகாலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக் கடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும் ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்பதுன்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து ஓம குண்டத்தில் நெற் பொரியும் ஓம்பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும் போது இடக்காலை அம்மியில் வைத்து மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.

நிரந்தரக் கற்ப நட்சத்திரமாக மின்னுவேன் என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிஷிகள் கிருத்திகை எனப்பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலாவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றர். இந்த அருந்ததியை தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாகும்.

அருந்ததி வசிட்டரிள் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை. வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிட்ட நட்சத்திரமும் அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் பராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்ந்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகின்றார்கள். துணைவனைப்போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரீத்தன்மையும் அருந்ததியைப் போல் மணமகனுக்கும் பதிவிரதாதன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியீடுதல்

அக்கினியை மூன்று முறை வலம் வரவேண்டும் ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மணமகக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்கத் தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று மணமகனின் கையில் கொடுக்க மணமகன் மணமகனின் கையில் கொடுத்து மணமகனின் கையை தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். “அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டு பொரியீடுதல் வேண்டும். நெல் பொரியாக மலர்வது போல் நம்வாழ்வும் மலரவேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்று முறை சுற்றி வந்தவுடன் பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களை தட்டத்தில் வைத்து குருக்கள் மணமகனுக்குக் கொடுக்க இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்தில் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சோக்கும் சகல திரவியங்களும் அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. அகவே அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட ருத்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கு குறைவின்றி செய்து அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

அதன்பின் தீபாரதனை செய்து ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமகனுக்குத் திலகமிட்டு விபூதி சந்தனம் கொடுத்து ஆசிவழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களை கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி மணமகனுக்கு சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகனின் பெற்றோர், மணமகனின் பெற்றோர் சபையோர் ஆசீர்வதிப்பர்.

அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்பல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையே அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து ஆல் போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேரூன்றி மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பெறு பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க என வாழ்த்தி உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். மணமகனுக்கு 3 முறையும் மணமகனுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வார்.

நீரைவு

மணமக்களின் கைகளில் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து பவித்திரங்களை கழற்றி அவற்றுடன் பெற்றாரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்க வேண்டும் குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்தி

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிகளுக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும் கண்திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனை தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி அர்ச்சனை செய்து மணமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்கருள் செல்வர். முதலில் பூஜை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின் பால் அருந்தக் கொடுப்பர்.

பூதாக்கலம்

மணமக்கள் ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி மணமகனுக்கு முதலில் கையால் உணவுட்டிய பின் மணமகனுக்கு உணவுட்டி வேண்டும்.

பின் மணமகள் மணமகனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உள்செல்வர். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூஜை அறை சென்று வணங்கி பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவார்.

சில தத்துவங்கள்

- ◆ தாலிகட்டிய பின் மணமகள் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கு உரியவள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே, அத்தோடு அவ்விடத்தில் தன் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
- ◆ மாங்கல்யம் சூட்டும் போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல் அபசகுன வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகவே.
- ◆ மஞ்சள் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள். இதற்கு ஒரு விளக்கம்.
முதலாவது முடிச்சு – கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள் அல்லது பிறந்தவீட்டுக்கு
இரண்டாவது முடிச்சு – தாய்தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள் அல்லது புகுந்த வீட்டுக்கு
மூன்றாவது முடிச்சு – தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்

தாலி கட்டும் போது தூவப்படும் அட்சதை மணமக்களை தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும் போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

▲ திருமணத்தின் போது மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது ஏன்?
முற்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும் வரை மணமகளைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள் அத்தோடு கண்திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி நான் இப்போது இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன் என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்பட்டாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப் போல் வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசிவழங்கும் போது பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். (நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்.)

நெல்லிலிருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சள் பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆரத்தி

ஒரு தட்டில் 3 வாழைப்பழத் துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் செருக வேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக்குசியில் பச்சைச் சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர் விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறிவரும். அவசரத்திற்குக் குங்குமம் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்புக்குப் பதில் அப்பச் சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்)

ஆரத்தி எடுக்கும் போது யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்க வைத்து (கிறுக்கு முகமாக அல்லது வடக்கு யார்க்க நிற்க வேண்டும்) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு நாம் எப்படிச் சுழ்யும் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் ஆரத்தித் தட்டைச் சுற்றி வேண்டும் (வலம்சுழியாக)

மணக்கங்களுக்கு எடுக்கும் போது மணமகன் பக்கத்தில் மேலேழும்பி மணமகள் பக்கமாக கீழிறங்க வேண்டும். 3 முறை செய்ய வேண்டும். கீழே 3 தரம் ஆட்டி பின் மேலேழும்பிச் சுற்ற வேண்டும்.

திருமணத்தில் அறுகாசி இடம் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகாசியை (அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப்பின் இரு தோள்களிலும் இடுப்பு, முழுந்தான் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்த வேண்டும். (3முறை) அல்லது சிரசில் மட்டும் 3முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை தெய்வமாகக் கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்சுச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்களை மானிடராகக் கருதினால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வர வேண்டும் என்றும் சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களில் காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்ச்சதை தூவுவதற்கல்ல. தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாத பூஜை பூ சொரிவதல்ல. அத்தோடு மணமக்களை பெரியோர்களே அட்ச்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பவர்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்து தான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்திரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே அாசி மேலிருந்து கீழே வருவது தான் சாஸ்ப்பொருத்தும்.

(காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியையினும். பிதூர்க் கடமையின் போதுமே செய்யப்படுகின்றது. பிந்த உயிர் பூனாகத்திலிருந்து மேல்நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக் காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கி கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றது.)

கொளர் கல்யாண வைபோகமே

திருமணத் திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

- ▲ ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப்பொருத்தம் பார்த்து திருமண திகதியும் பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப்பட வேண்டும்.
- ▲ திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- ▲ புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- ▲ நாதல்வரம், ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
- ▲ மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்
- ▲ மணவறை, மாலை திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்க வேண்டும்.
- ▲ விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
- ▲ படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்
- ▲ திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து விநியோகித்தல்

இன்று திருமணங்களின் போது மணமக்களை வாழ்த்துக்கள் என தட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ள பூக்களை சபையிலுள்ளவர்கள் கையில் கொடுத்து தாலிகட்டும் சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்துமாறு கூறுகின்றனர். சபையோர் தாம் அமர்ந்துள்ள இடங்களிலிருந்தபடியே பூக்களை எறிகின்றனர். இது பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு முன்னாலுள்ளவர்களின் தலையிலேயே விழுகிறது. இதைத்தவிர்ப்பதற்கு மணமகளுக்குரிய தாலி, கூறை போன்ற மங்கல பொருட்களை சபையோரின் ஆசீர்வதத்திற்கு எடுத்துச் செல்கையில் கூடவே அச்சதையும் எடுத்துச் சென்றால், இந்த மங்கலப் பொருட்களின் மேல் சபையோர் அச்சதையும் பூக்களையும் தூவி தமது வாழ்த்துக்களை கூறலாம். (சுகி சிவம்)

பலகாரங்கள் செய்யமுறை

சிறுமுண்டி :-

1 சுண்டு பயறு வறுத்துக்குற்றி மாவாகக்வும், சீனி 1/2 றாத்தல்
1/4 தேக்கரண்டி ஏலக்காய்த்தாள், இவற்றை கலந்து வைக்கவும் (இது
உள்ளீடு)

செய்முறை: 1சுண்டு அரிசிமா, 1 தேங்காய் துருவி எடுத்த பாலுடன் தேவையான
அளவு உப்பு சேர்த்து கொதிக்க விட்டு அதை மாவில் போட்டு சிறிது
இறுக்கமான பதத்தில் குவிக்கவும், இம்மாவை சிறு சிறு உருண்டைகளாக
எடுத்து கிண்ணம் போல் செய்து உள்ளீடு உள்ளே வைத்து பாதியாக
மடித்து (கொழுக்கட்டையைப்போல்) விளிம்பை ஒட்டிப்பொரிக்கவும்.

மோதகம்: கொழுக்கட்டை செய்து போல் செய்து வெளிமாவைக் கிணமாக
செய்து வெளிமாவைக் கிண்ணமாக செய்து உள்ளீட்டை வைத்து
மோதகவடிவில் பிடிக்க வேண்டும்.

அச்சுப்பலகாரம்: தேவையான பொருட்கள்

1 சுண்டு வறுத்த அரிசிமா, 1/2 சுண்டு வறுத்த உழுந்து மா, 1/2 தே. கரண்டி
உப்பு, 2 தேக்கரண்டி எள் (தோள் நீக்கியது)

செய்முறை: எல்லாவற்றையும் கலந்து தேங்காய்பாலைக் (1-1 1/2) கப் காய்ச்சி
அளவாக விட்டு இறுக்கமாக நன்றாகக் குழைக்கவும், பின் அச்சு உரலில்
போட்டு ஒரு எண்ணெய் தடவிய வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன்
உறையில் பிழிந்து 2 1/2 அங்குல நீளமாக வெட்டி எண்ணெயில்
பொரித்தெடுக்கவும்.

1/4 சுண்டு சீனிக்குள் 1 கப் தண்ணீர் விட்டுப் பாகுகாய்ச்சி அதற்குள்
பொரித்த பலகாரத்தைப் போட்டுப் பிரட்டி எடுத்து ஆறின பின் போத்தலில்
அடைத்து வைக்கவும்.

அச்சுப்பலகார கலவைக்குள் மிளகு சீரக தூள் சிறிது கலந்து முறுக்கு அச்சில்
பிழிந்து முறுக்குச் சுடலாம், இதற்கு சீனி தேவையில்லை.

சீனி அரியதரம்:

செய்முறை: 1 சுண்டு பச்சை அரிசிமா, தேவையான அளவு உப்பு கலந்து
வைக்கவும், 1/2 இறாத்தல் சீனிக்குள் சிறிது நீர் விட்டு பாகு காய்ச்சி
மாவுக்குள் விட்டு குழைத்து வைக்கவும், 2மணி நேரம் ஊறவிடவும் , பின்

திரும்ப குழைத்து சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து இலையில் தட்டி
பொரித்து எடுக்கவும்.

குறிப்பு: எந்தப்பலகாரத்தையும் இலையில் தட்டிப் போடவும் என்றால்
வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் எண்ணெய் தடவி
தட்டவும்.

பயற்றம் உருண்டை

செய்முறை: 1 சுண்டு வறுத்த பயற்றம்மா, 1/4 தே. கரண்டி ஏலம் தூள், 1
சுண்டு சீனிபாகு காய்ச்சி மூன்றையும் நன்றாகக் குழைக்கவும்.
விரும்பியனால் சிறிது தேங்காய்ப்பூ வறுத்த சேர்க்கலாம். குழைத்த மாவை
சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து மாவில் தோய்த்து பொரிக்க வேண்டும்.

1சுண்டு பச்சை அரிசிமாவுக்குள் தேங்காய்பால் விட்டு கூழ்ப்பதமாக
சிறிது உப்பும் சேர்த்து கரைத்து உருண்டைகளை இதில் தோய்த்து
பொரிக்கவும்.

பருத்தித்துறை வடை

செய்முறை: 1/2 சுண்டு உழுந்தை (உடைத்து) 4-6 மணித்தியாலம்
ஊறவிட்டு வாடிக்கவும். 3/4 சுண்டு அவித்த கோதுமை மாவிற்குள் 1/2
தேக்கரண்டி பெருஞ்சீரகம், 1 தே. கரண்டி அருவல் நெருவலாகய் இடித்த
மிளகாத்தூள், சிறிது கறிவேப்பிலை, 3 தே. கரண்டி சிறிதாக நறுக்கய
வெங்காயம், தேவையான அளவிற்கு உப்பு, ஊறிய உழுந்தையும் போட்டு
குடான நீரில் (Warm Water) இறுக்கமாகக் குழைக்கவும். பின் சிறு
உருண்டைகளாக்கி இலையில் தட்டிப் பொரிக்கவும் ஆறிய பின்
போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

புதுமனைப் புகுவீழா

மங்களமொன மனை

மனை மங்களமானது, மங்கள மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலரால் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கின்றோம். ஆகவே சால்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்றபின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்று நலம் ஊறல் நலமாக இருக்கக்கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று. அங்கே மா, பாலா, வேம்பு போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனைகட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தில் வீடு கட்ட ஆரம்பியது எப்படி?

வெற்று நிலம் எனும் போது அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். சாபக்கேடுகள் இருக்கலாம். இதனால் பெரிய வீடுகள் கூட பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி பூஜை முதலில் செய்து நலக் குற்றத்தை நீக்க வேண்டும். அதன்பின்பு, அத்திவாரம் கிடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்கவிடவும். பின் பசுவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டுவந்து கட்டவும்.

அத்திவாரம் கிடுவது எவ்வாறு?

அத்திவாரம் உரிய நாள் பார்க்க வேண்டும். அத்திவாரம் கிட எழுந்திருப்ப நாள் வீசேடமானது. (எழுந்திருப்ப நாள் - வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்)

வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை

அத்திவாரம் கிடும்போது தேவையான பொருட்களாவன.

நண்டு வளையில் இருக்கும் மண்

யானைத்தந்த மண்

காளைக் கொம்பு மண்

குளத்து மண்

புற்றுமண்

நவரத்தினம்

45 நாட்கள் (ஒரு மண்டலம்) பூஜிக்கப்பட்ட வாஸ்து கியந்திரம் முதலானவற்றை ஒரு மரப்பேழையுள் வைத்த தயார் செய்தல் வேண்டும்

அத்திவாரம் கிடமுன் சீவாச்சாரியாரைக் கொண்டு விக்கினேஸ்வர பூஜை செய்தபின் குரு ஆசிபெறல் வேண்டும். பின்னர் கட்டிடத்தைக் கட்டுபவரை அழைத்து அவருக்கு வஸ்திரம், தட்சிணை கொடுத்து உபசரணை செய்தபின் அத்திவாரம் கிடுவதற்கான குழியில் தேங்காய் உடைத்து கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிட்டு தாயறையின் நிருதி (தென்மேற்கு) முலையில் அத்திவாரப் பெட்டியை வைத்து அத்திவாரம் கிடலாம். கட்டிடத்தை நிர்மாணியவர் உடனே சீமெந்து கலவையிட்டு, அதனை முடிவிடுவார். வடகிழக்கிலும் அத்திவாரம் கிடலாம்.

❖ வீட்டுக்கான நிலை வைப்பது எப்படி?

ஆம்! வலது காலை முன் வைக்கும் வாசல் அல்லவா? ஆதலால் குருவிடம் சென்று நல்ல நாள் பார்த்தபின், அந்நாளிலே பிள்ளையார் பூஜை வழிபாட்டோடு வீட்டின் கதவுகளுக்கான நிலையை வைக்கலாம். முக்கியமாக வாசல் கதவு நிலை, அடுத்து பூஜை அறையின் நிலை.

❖ வீட்டு வளை வைப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம் முக்கியமாகின்றது. வீட்டின் மேற்பாகத்தைத் தாங்குவது வளையாகும். ஆதலால் பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

❖ வீடு வேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்?

பழையகால முறையானது ஓலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால், இப்போது ஒரு போடுகின்றார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிறில் வீட்டில் படாது வீட்டின் மேற்பாகத்தை முடும்போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு ஓடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை முடலாம்.

❖ வீடு குடிபுகும் முறை யாத?

வீடு குடிபுகும் பொழுது கில்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று கில்லத் தலைவியின் நட்சத்திரத்திற்கேற்ப நாள் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பசுமாடுகட்டி தூபம் கிட்டு அகன்ற வாயுவையும் வீஷ ஐந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு பூமரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவிய இடமாகையாலும் கில்லறம் செழிப்பதற்காகவும், அந்நிலத்திலும் புத்தாகக் கட்டப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்கும் வீடு குடிபுகுமுன் வால்து சாந்தி செய்வார்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன், அம்மன் வழிபாடு செய்து விசேஷமாக மகாலக்ஷ்மி விபாடுகளையும் செய்வார். இவ்வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன்பின்னர் பூஜை செய்த கும்பநீரால் கில்லத்தலைவன், தலைவழி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து கிறைவழிபாடு செய்வார். பின் முதன்முதலாக அடுப்பு முட்டி பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவார். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் கித்தலைவி பாலைப் பொங்கி அதனைப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம் தமது குல தெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறு விசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்கு தேவையான பொருட்களை முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒருநாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூசை செய்து பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப்படங்கள், மங்களப்பொருட்கள்

பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பசுவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே கிவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூஜைகள் கினிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து அவரது ஆசீர்வைப் பெற்று வாழும் முறை கின்னும் இலங்கையில் சைவப்பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும் போது சுவாமி அறையே, சமையல் கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பவற்றை விட பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளாகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவர். அத்தோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியாரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று, மனைக்கு உரிய அரகியான பெண்ணிடம் கொடுக்க அவள் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு முதன் முதலாக அந்த அறையைப் பூட்டித்திறப்பாள். சுபமுகூர்த்தத்திலே கிது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே நல்லநாள் பார்த்து குடிமனை புகும் விழா நிகழ்த்தப் பெறும். கொண்டு வந்த முனைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று கிரவு குடிபுகுந்தோர். அவ்வீட்டில் தங்க வேண்டும்.

வால்து புகுஷன் எழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ்மாதம்	தமிழ்தகதி	நேரம்
சித்திரை	10	07.00am to 08.30 am
வைகாசி	21	09.12am to 10.42 am
ஆடி	11	06.48am to 08.18 am
ஆவணி	06	02.24am to 03.54 am
ஐப்பசி 1	11	06.48am to 08.18 am
கார்த்திகை	08	10.00am to 11.30 am
தை	12	09.12am to 10.42 am
மாசி	22	09.12am to 10.42 am

இந்நாட்களில் கரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்

**வீடு குடி போதும் போது கோயிலில் இருந்து
கொண்டு செல்லும் வாகுட்கள்**

1. குத்துவிளக்குகள் 2
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார், லஷ்மி, முருகன் (அவசியம் தேவையான படங்கள்)
4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. பண்பெட்டி (கிதற்குள் நெல் பரவி, பட்டுத்துணி நாணயம், மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)
11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கன்று
13. ஒரு புது மண் சட்டியில் உப்பு
14. புது சட்டியில் முழு மஞ்சள்

பால்காய்ச்ச தேவையானது

வாழையிலை, பொங்கல் பாத்திரம், கரண்டி, பால் காய்ச்சும் பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம், குங்குமம், விபூதி, பூமலை, பூக்கள், அருகம் புல், பால்

வால்து சாந்தி

வீடு குடிபோதும் போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும் ஒன்று. அசுத்தமான பூமியை அகனியால் தகித்து சுத்தமாக செய்யும். சாந்தியே வால்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தியின் போது விக்னேஸ்வர பூசை, புண்ணியாக வாசனம் செய்து வால்து புருஷனையும், பிறதேவதைகளைச் பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்வார்.

கிதற்கு நீத்துப் பூசனிக்காயொன்றைப் பலியிடுவர். அதன்பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச் செய்யப்பட்ட வால்து புருஷனைப் பூசித்து அக்கினியால் எரிமுள்ளி செய்து வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வருவர். பின் கிதற்கு கும்பநீர் தெளித்து விடுவர். இச் சாந்தியின் பின் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து தான் மற்றக் கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

**வீடு குடிபோதும் போது செய்யும் ஹோமங்களுக்குரிய
வாகுட்கள்**

- அரிசிமா
மஞ்சள்மா
எள்ளு
நவதானியம்
நெற்பொரி
ஓமச்சாமான், மருந்துச்சாமான் (தமிழ் மருந்துக்கடைகளில் கிடைக்கும்)
சமித்துக் கட்டு
நெய்
ஊதுபத்தி, கற்பூரம், சாம்பிராணி, அத்தர்
அரிசி
தேங்காய்மாவிலை, தலைவாழையிலை
அறுகம்புல்
நாயுருவி
தாமரைப்பூ
பூமலை, பூச்சரம்
வெற்றிலை பாக்கு, பழவகைகள்
எலும்பிச்சம்பழம்
நீற்றுப்பூசனி
வைக்கோல் கட்டு
கும்பத்துப் பட்டு

சஷ்டியபந்த பூர்த்தி

மணிவிறா (60வது வயது)

மணி விறா என்பது 60 வயது பூர்த்தியாவதைக் குறிக்கும் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளிலே 60 வது வயது மிகவும் விஷேசமான தொன்றாகும். 1 மணிக்கு 60 வினாடிகள் போல் தமிழ் சால்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர்கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்று மறுபடி ஆரம்பிக்கும் போது 60வயது பூர்த்தியாகின்றது. 60வது வயதன்று பிறந்த நேரத்தில் கிரகங்கள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்ததோ

அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றது. அதனாலேயே இத ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை “சஷ்டியப்த பூர்த்தி” என்று அழைப்பர்.

60வது வயதான பின் அவர் உலகப்பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60வது வயதில் மனைவியை பக்கத்தில் வைத்து பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்திப் புதிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள் இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும் பெயர், புகழுக்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டுவரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோட ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இவ்வழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணி விழாவை தமிழ் நாட்டில் உள்ள காலசம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடவூரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்தலம் பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப்பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பெளர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு “மிருத்யுஞ்ச ஹோமம்” செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணி விழாக் காணும் தம்பதிகளுக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாலச் சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணி விழாப் போன்ற எந்த சுபகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாத. என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவள விழா (75வது வயது)சதாபிஷேகம் (80வது ஆண்டு)

மணி விழாப் போலவே பவள விழாவும் 75வது வயதில் கொண்டாடப்படுகின்றது. 75வது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷியங்களைப் போல் பக்குவ நிலையை அடைய வெண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகின்றது.

இவ்விழாக்களை குல தெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப்பானது. ஆயிரம் பிறை கண்டோர் சதாபிஷேக விழா (80வயது) கொண்டாடுவர். 80வது வயதில் அட்டத்திக்குபாலகர்களின் அருளைப் பெற சதாபிஷேகம் செய்கின்றார்கள்.

90வது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசி கிடைக்கிறது 100வது வயதில் ஐம்புலன்களும் கடவுளிடம் இணைகின்றன.

விழாக்களும் அண்டுகளும்

- 50ம் ஆண்டில் பொன்விழா
- 60ம் அண்டில் மணிவிழா (வைரவிழா)
- 75ம் ஆண்டில் பவளவிழா
- 80ம் ஆண்டில் முத்துவிழா
- 100ம் அண்டில் நூற்றாண்டு விழா

சைவ அபரக்கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யும் கிரியை ஆதலால் இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக்கிரியை உத்கிராந்தக் கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகள் உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவதாகும். சமயதீட்சை இல்லாதவர்கட்கு மந்திரமில்லாது, திருமுறையுடன் கிரியை செய்ய வேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயதீட்சை பெற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகும்.

உத்கிராந்தக் கிரியை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலை அடையப் போத (மரணவேளை) கற்றத்தவரிடத்தும், பொருள். இடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விபூதி பூசி சீவபெருமானைத் தியானித்து தேவாரம், திருவாசகங்களை சீவனடியவரைக் கொண்டு பாடக் கேட்க வேண்டும். இவ்வேளை (பசு) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே சமயதீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணியதலத்து விபூதி பூசி அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மண்பூசி, அவர் வாயில் சுங்கா தீர்த்தம் விட்டு அவர் தலையைத் தம்மடி மீது வைத்து அவர் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து செவியைக் கையினால் முட வேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின் உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தாப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு கிடத்தவும். காற் பெருவிரல் கிரண்டையும் துணியால் கட்டி விடவும். இதே போல் கைப்பெருவிரல் கிரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டவும். வாயைத் தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடவும். உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பிரேதத்தின் மீது வைத்தலும் பிரேதத்திற்குக் கீழே நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாய் முடிவிடவும். தலைப்பாகத்தில் குத்தவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் அருகில் இருந்து, தேவார திருவாசகங்களை பக்தியுடன் ஓத வேண்டும்.

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி அகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் கிறந்தால் இதற்கு தானம் சாந்தி செய்யின் நிவர்த்தியாகும். (சாந்தி வீரம் பக்கம் 60ல் உள்ளது)

கூர்ணோற்சவம் (வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை)

கிறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தடம்படைப்பந்தலாயும் மேலே வேயப்படும் ஓலை பச்சை ஓலையாகவும் இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாயிலே மொந்தன் வாழை குலையுடன் கட்டல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை முன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு, மண்டபத்தில் மேற்கே நடுவில் சீவகும்பமும் சூழ எட்டுக்கும்பமும் வைக்கவும். கிறந்தவர் சமய தீக்ஷிராயின் உருத்திர முர்த்தியையும் விஷேட தீக்ஷிராயின் ஈசுவரமுர்த்தியையும், நிர்வண தீக்ஷிதர் ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசீவ முர்த்தியையும், நடுக்கும்பத்திலும் சூழ உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கழக்கு வரை ஈசான், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியாத் தீரிகளும் குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கழக்கே உரல் உலக்கையையும் அதற்குக் கழக்கில் பேரி தாடனத்திற்காகப் பேரியையும் வைக்கவும், உரல் உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், கோடி வஸ்திரம் கட்டி மலர்மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும் மஞ்சள் மாவும் கிடவும். உரலைச் சூழ நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலும்பிச்சம்பழம், அபிடேகப் பொருட்கள் கிறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடுபுடவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் பாசுபதாஸ்திர தேவரைப் பூசக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்பசலத்தில் சுண்ணப் பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண்குடத்தில் கடலைக்குக் கொண்டு செல்லும் உருத்திர கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்கு தெற்கே புண்ணியாகவாசன கும்பத்தையும் பஞ்சிகளவியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன்:-

தந்தைக்கு முத்த மகன், தாய்க்கு கிளைய மகன், கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாதபோது மனைவி, கணவன், மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய், மருமகள், சகோதரி, சபிண்டன் சமாளோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுக்குள் முன்னவர் இல்லாத கிடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்கு கடமை செய்தவராய் இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து நீராடி கோடி வஸ்திரம் கிரண்டு அணிந்து அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குருகர்த்தாவிற்கு விபூதி கொடுத்து பவித்திரம் அணியச் செய்து உபவிதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்து கொள்ளுவார். விநாயக பூஜை பண்ணியாக வாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து பண்ணியாக பஞ்சகொளவியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து இடத்தைச் சுத்தி செய்து நெற்பொரிகளை மண்டபத்தில் கிறைத்துக் கொள்வர். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகொளவியம் பருகக்கொடுக்கக் கூடாது. கிரியை நடைபெறும் போது திருமுறைப் பாடல்களை ஓதுதல் வேண்டும். குரு அங்க நியாசம், கர நியாசம், சீவோகம் பாவனை செய்து ஸ்நபன கும்ப பூசை முடித்து அக்கினி காரியம் முடித்து பூரணாகுதி கொடுத்து கிரியையை யூடத்தி செய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கொடுத்த அதைப் பிரதேசத்தின் மீத போட்டுக் கற்பூர தீபங்காட்டிய பின் பிரேதத்தை குளிப்பாட்டுவதற்காக வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச் சென்று தலை தெற்காக கிடத்தி ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பார். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பார். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய் அரப்பு என்பனவற்றை பிரேதத்தின் சீரசில் வைப்பார். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள்மா, பால் தயிர், இளநீர் அபிஷேகம் செய்த பின் பஞ்ச கொளவியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். காத்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க வேறு ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங்கையினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின் அதிதர் பன்னீர் முதலிய வாசனைத் திரவியம் தெளித்து பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக் கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரில் குழைத்து சத்தியோசாதம், முதலாக முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, சீரகடி புயம் கிரண்டு முழங்கை கிரண்டு மணிக்கட்டு கிரண்டு விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி பன்னீரால் கைகழுவி நீரைப் பிரேதத்தின் சீரசில் தெளிக்கவும் இவ்வேளையில் திருநீற்றுப் பதிகம் ஓதல் வேண்டும். சந்தனம் குங்குமத் திலகமிட்டு யுமாலை சாத்தவும்.

கண்ணம் கிடித்தல்

பேரிதாடனம் செய்து அதன்பின் உரலில் யூரிதேவியையும் உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையமெல்லாம் உரலாக மாமேருவென்னும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள் மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு எண்பத்தொரு பதமந்திரம் சொல்லி முன்று தரம் கிடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற் சுண்ணப்பாடல் பாடி கிடித்தல் வேண்டும். பஞ்ச புராணம் பாடி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்ப நீர் விட்டுக் குழைத்து கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து, பிரேதத்தின் கிரண்டு கண்களிலும் சாத்தி மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. சுண்ணம் கிடிக்கும் போது கிறந்தவரின் பேர்பிள்ளைகள் முதலானோர் பிரேதத்தை சூழ நின்று பந்தம் பிடிப்பர்.

சுண்ணம் கிடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக் குறைவு கருதி சுத்தியின் பொருட்டு சீவகும்ப ஸ்நானம் முடித்து அதன்மேல் சுண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது. கிறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித்தானம் கொடுத்தலும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திரா தானமும் நிறைவு செய்து குருக்களுக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர், (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து வாய்க்கரிசி கிடுவர். (வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும் தேங்காய்த் துருவலும் சேர்த்தது) மனைவி, மக்கள், பிரேதத்தின் காலில் யூப்போட்டு வணங்குவார். கணவன் கிறந்தால் மனைவி தாலியை கழற்றிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சுமங்கலி கிறந்தால் நிறைநாள் (தீபம், நெல் நிறைந்த சேர்) யை பிரேதத்தின் கையால் தொடர் செய்து வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றை சேலை முந்தானையில் முடிந்து விடவும். பிரேதத்தின் கீழே உள்ள துணியையும் மேலே உள்ள துணியையும் சேர்த்து பிரேதத்தை முடி தலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கை துணியால் முன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களில் பச்சை மரத்தில் கட்டப்பட்ட பாடையில் பச்சைத் தெண்ணை ஒலைப் பன்னாங்கில் பிரேதத்தை வைக்கவும். பாடை கழுக மரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள் பாடையை இடமாக முன்று முறை சுற்றி வந்தபின் பிரேதம் மயானத்திற்குச் கொண்டு செல்லப்படும். காற்பக்கம் முன்னாகப் பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கர்த்தா கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல புகையுடன் கூடிய நெருப்பை முன்று

காலுடைய உறியில் வைத்து, குளிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னே வர வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடியவாறு அஸ்திர மந்திரத்துடன் பொரி சூவியவாறு சுடலையை அடைந்து தலை தெற்கே இருக்குமாறு திறக்குக.

வடக்குக் தெற்காக விற்குகளை அடுக்கி அந்த சீதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும் சுமங்கலி திறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த தேங்காய் வெற்றிலை பாக்கு பழம் என்பவற்றை எடுத்து வைத்து தேங்காயை உடைத்து தாலையை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகுமபத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்பறமாகச் சுற்றி வந்து தலைப்பாகத்தில் வைத்து அதன் சுழத்துவரை உடைத்தெடுத்து குய்யநீரில் அரிசியை நனைத்துக் காசுடன் தற்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றிவரவும் ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதைவில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை முன்பக்கத்திற்கு போட்டு உடைக்கவும். பின் கால்மாட்டில் சென்று பவித்திரம், உபவிதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதைவில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்த திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி நவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் செய்யப்படும்த. சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியா பனத்திலும் செய்யலாம். சுடலையில் இருந்து வீட்டுக்கு வரும்பொது ஒரு சிறிய இரும்புச் சாமான் கொண்டு வர வேண்டும். ஏனெனில் பேய் பிசாசுகள் தொடராமலிருக்கு இரும்புக் கத்தியைக் கொண்டு வருவர். சுற்றத்தவரோடும் வீட்டு வாயிலுக்கு வந்ததும் வேப்பிலையை உமிழ்ந்தபின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவிப் பின் நீராட வேண்டும். வீட்டையும் சுத்தப்படுத்தி, சூய்மையாய் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை திறந்தருக்குப் படைத்து தீபமேற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர் உரிமைகாரருடன் உணவை உண்ணவும். ஆசெளகசீகள் (ஞாதிசீகள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால் அவ் ஆசெளசம் முடியும். வரையும் ஆசெளசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினமும் கிரவில் தீபம் ஏற்றி நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்து தாம் உண்ணும் உணவில் ஒரு சிறு பங்கைப் படைத்து உண்பது சில இடங்களில் வழமையில் உள்ளது.

அஸ்திர சஞ்சயனம் (காடாத்து)

தகனம் செய்து அன்று அல்லது முன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம் ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சீவாக்கினி முட்டிப் பிராயச்சீத்தம் ஓமம், தத்துவ ஓமம் செய்யவும். அக்கினி தணியும் வரை நீரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து தலைவரை அபிஷேகம் செய்யவும் பின் சத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைக் கூறி முழுந்தாள் தொப்பள், மாப்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி சந்தனம், பூ முதலியவற்றைச் சாத்தி சூபதீபம் காட்டியபின் முழுந்தாள் முதலிய ஐந்த இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி எலும்புகளை எடுத்து முக்காலியில் உள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாகாதவாறு போட்டு பாத்திரத்தின் வாயைக் கோடித் துணியால் முடிக்கட்டவும். மிகுதியாயுள்ள எலும்பு சாம்பலை அள்ளி அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து, பண்படுத்தி நவதானியம் விதைத்து பால் தெளித்து, நிலத்தைக் குளிர்ப்பண்ணி வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி, வடை (கோது நீக்காத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றை பூத பிரேதபைசாசங்களின் பொருட்டு நீவேதித்து திருமுறை ஒதி வழிபாடு செய்த பின்னர் எலும்பையும் சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்து வைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை கடித்து உலக்கையைக் கடந்து வருதல் வேண்டும்.

அஸ்திர சஞ்சயன் போது கொண்டு செல்பவை

அரிசி மாவை பிசைந்து 7 ரொட்டிகள் செய்து கொண்டு போக வேண்டும். அதோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று வாளி, கத்தி, வாழையிலை, தீவத்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை பூஜைக்குரிய பொருட்கள்

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் கிறந்தால் தோசமுண்டு. இதற்கு சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

விட்டில் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை முன்று நாள், கிரண்டுநாள் அல்லது ஒரு நாள்வாது வைக்க வேண்டும். நற்றுப்பூசனிக்காய் கட்டுதல், விட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேதத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் போது கமுகம்பிள்ளை ஒன்றும் பிரேதத்தோடு கொண்டு செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டால் பிரேதத்துடன் கமுகம்பிள்ளை எடுத்தச் செல்வர்.

சுபநட்சத்திர சுபவாரத்தில் பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று கிரவு சாந்தி செய்யலாம்.

ஆசாரியார் நித்திய கருமம் முடிந்தபின் புண்ணியாகவாசனம் பஞ்சகௌவியம் ஸ்தான சுத்தி செய்வார் பின் விக்கினேஸ்வரரைப் பூசீத்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரைந்து சந்தனம், புஷ்பங்கள் சாத்தி சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு, த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து கிறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெங்கலப் பாத்திரமும், சதயத்திற்கு எள்ளும், பூரட்டாதிக்கு வஸ்திரமும் (ஆடை) உத்தரட்டாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க.

விட்டின் நடுவில் கிரண்டு படி நெல் பரவி ஒருபடி அரிசியும் அரைப்படி எள்ளும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன் மேல் கும்பம் வைத்து அதில் லக்ஷ்மியை ஆவாகனஞ் செய்து லக்ஷ்மி பிரதிமையை வைத்துப் பூசீத்து கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரை திக்குபாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசீத்து நைவேத்திய தூபதீபம் கொடுத்து அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நூறாவது செபீத்து கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில்

லக்ஷ்மிக்கும் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து, காத்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்து பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக்கிரியா விதி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாந்தி மேல்வருமாறு:

அந்தியேட்டி அன்று கிரவு விட்டு முற்றத்தில் பந்தலிட்டு வெள்ளை கட்டி மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து நிலத்தை மெழுகி சாந்தியை ஆரம்பிப்பர்.

விக்கினேஸ்வரர் பூஜை புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகௌவிய பூஜை முடித்து முற்றத்தில் (சுளகு) அரிசிமா, மஞ்சள் மா, கரிமா, இலை (பச்சை) மா செங்கல் (சீவப்பு) மா இவற்றால் சீதாஸ்தான பதம் வரைந்து இதில் பஞ்ச தத்தவங்களையும் பூசீத்து அரிசிமா அல்லது தாப்பையினால் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து கிறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால் பூசீத்து, அக்கினி உண்டாக்கி ஆகுதி, பல், பூர்ணாகதி கொடுத்த நிறைவு செய்து, முறத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டு சென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர்நிலைகளில் கரைத்து விட்டிற்கு வந்து நீராடி, அநுட்டானம் முடித்தபின் சீவன், வர்த்தினி, லக்ஷ்மி, நவக்கிரக தேவர்களையும் பூசீத்து கர்த்தாவிற்கு சீவன் வாத்தனி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் கிரண்டுபடியும், வஸ்திரம் எனின் கிரண்டும், வெல்லம் ஆயின் பத்து பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும், அவிட்டத்திற்கு ஆறுமாதம். சதயத்திற்கு முன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்கு பதினைந்து நாட்கள் தோசமாகும்.

எட்டுச் செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியை பத்ததி, அகமங்கள் அகியவற்றில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தேசவழமையில் உள்ள கிரியையாகும். கிறந்த நாளில் இருந்து ஏழாம் நாளில் செய்யப்படும். தேவை கருதி ஐந்தாம் நாளில் செய்வதும் உண்டு. கிறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தியடையச் செய்யப்படும் ஒரு விசேட தினம் இதுவாகும். கிறந்தவர் வீரும்பி உண்ட உணவுவகை யாவும் படைக்கும் பேருணவுப் படையல் படைத்து தீபம் காட்டி அவ்வளவு வகைகளில் சிறு பகுதியை எடுத்து தீப்பந்தம் இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல்வேளையில் நடைபெறும். சில இடங்களில் கிரவு வேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. கிறந்தவருடைய ஆன்மா சீவலோக யாத்திரை செய்யும்போது கடமை செய்தவரும் வீடும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும். என்பதால் 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவு வரை வீட்டில் எண்ணியில் பொரித்து உணவுவகை தயாரிப்பதில்லை. கொள்ளி வைத்தவர். எட்டுச் செலவு முடித்து அடுத்தநாளே வீட்டை வீட்டு வெளியே செல்லலாம்.

எட்டுச் செலவன்று ஒரு கதிரையில் கிறந்தவரின் படத்தை வைத்து (சில இடங்களில் உருவமாகக் செய்வர்) அதற்கு வேட்டி, சால்வை (பெண் என்றால் சேலை உடுத்தவர்) அணிவித்து அவர் பாவித்த முக்கிய பொருட்கள், கண்ணாடி, குடை போன்றவற்றை வைக்கவும். ஒரு விளக்கு எரிய விடவும். படம் வடக்கே அல்லது கிழக்கே பார்க்கலாம். கர்த்தா தெற்கே பார்த்து செய்ய வேண்டும். முன்று தலை வாழையிலைகளை (நுனி தெற்கே பார்க்க வைக்க வேண்டும்) முன்னுக்கு வைத்து உணவு வகைகள், பானங்கள், பழங்கள், பலகாரங்கள், இளநீரும் படைக்கவும்.

பின் கர்த்தா தீபம் இடம் வலமாகக் (anti clockwise) காட்டி தேவாரம் பாடி உணவு வகைகளை முடியிருக்கும் இலைகளை அகற்றி வலது கையில் சிறு நீர் எடுத்து இடப்பக்கமாக உணவு வகைகளுக்கே மேல் தெளித்து அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

படைத்த பொருட்களில் எல்லாவற்றிலும் சிறுபகுதி எடுத்து ஒரு பெட்டிக்குள் வைத்து, இளநீரும், தீவர்த்தியுடன் சென்று முச்சந்தியில் வைத்து வீட்டு வருவர். அவர்கள் வெளியே செல்ல பின்னால் ஒருவர் மஞ்சள் நீர் தெளிப்பார். வீட்டுக்குள் வருமுன் கால் கழுவி வர வேண்டும். ஆசெளசம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே உண்ணுவார்கள். வெளி நாடுகளில் இருப்பவர் முச்சந்தியில் வைக்க முடியாது. ஆகவே ஆற்றிலோ, கடலிலோ விடலாம்.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது கிறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும் அந்தியேஷ்டியில் சமய ஆசாரம், அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அந்தியேஷ்டி சமய அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி, நிர்வாண அந்தியேஷ்டி என முன்று வகைப்படும். இது சமய, விசேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையில் செய்யப்படும். விசேட, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியும் சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத சமயதீட்சை உடைய சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டியும் பிரேதத்தில் சுடலையில் செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டி ஆசெளச முடிவில் 31ம் நாளில் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால் அந்தியேஷ்டி (தர்ப்பை சுடல்) நாள் பாத்துத்தான் செய்ய வேண்டும். நந்தை பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த தீதிகளும் செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி, தவிர்ந்த வார லக்கிணங்களும், திரபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம். (காலவிதானம்) (நந்தை - பிரதமை, ஷஷ்டி, ஏகாதசி: பத்ரை - சூதியை, ஸப்தமி, சுவாதசி திரபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனாபூசம், விசாகம், பூரட்டாதி) 28ஆம் நாளுக்கு மேல் 31ம் நாள் வரையில் அந்தியேஷ்டி செய்யலாம்.

சுடலை, ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வலீடு (கிணற்றடி) அகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வவதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்து முழ அகலங்

கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நாலு கால்கள் அமைய வேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி விதானம், தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து தெற்கில் பிரதான வாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி மண்டபத்தை ஒன்பது பதமாக்கவும்.

நடுப்பதத்தில் ஓமகுண்டமும், வடமேற்கில் சீவகும்பகும் வடகிழக்கில் வர்த்தனி (பாசுபதாஸ்திர) கும்பமும் தென்மேற்கின் பஞ்சிகளவிய மேடையும் தென்கிழக்கில் சீதாவஸ்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்று வேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளவும்.

சீதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக நீண்ட சதுரமாகக் கிருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து நடுப்பதம் ஐந்திலும் மஞ்சள் மாவும், தென்மேற்கில் நாலுபதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நாலு பதத்தில் சீவப்பு மாவும் வடகிழக்கில் நாலுபதத்தில் கறுப்பு மாவும், வடமேற்கில் நாலு பதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் சீவப்பு மாவும், மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் கறுப்புவாவும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக் கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போலச் செய்யும் தருப்பை) முப்பத்தாறு தர்ப்பைகளால் முறுக்கி இடப்பக்கமாக முடித்து ஐவையுந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும் பதினாறு தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்க வேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துக்கு நுழைந்து சீவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து காத்தாவிற்குத் திருநீறு கொடுத்து சங்கற்பம் செய்து கொண்டு சளிகரணம், புகசுத்தி, மந்திரசுத்தி, அந்தர்யாகம், சீவகஸ்தம் செய்து சீவோகம் பாவனை முடித்து ஞானகட்க தாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சிகளவிய பூசை முடித்து, யாகமண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும், புத்தளிகையையும் பஞ்சிகளவியுத்தால் (புறிராட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். சூர்ணேற்சவம் செய்து சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனத்தினாலே செய்து நெற்பொரி முதலியவற்றை மண்டபத்தில் சூவீ மிகுதியை ஈசானத்தில் பாசுபதாஸ்திர வர்த்தனி ஆசனத்தில் இடவும்.

சிதாவஸ்து பூசை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதவி தத்துவத்தையும் பிரம்மாவையும் தென்மேற்கு முலையில் நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும் விஸ்ணுவையும், தென்கிழக்கு முலையில் நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும் உருத்திரனையும், வடமேற்கு முலையில் நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும் மகேஸ்வரனையும், வடகிழக்கு முலையில்

ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் குபேரனையும் மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வருணனையும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் யமனையும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் இந்திரனையும் பூசீத்து பழம், தாம்பூலம், நவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்த்தனி பூசை செய்து பாசுபதாஸ்திர பூசை ஞானவானை ஒப்புக் கொடுத்து யாகத்தை காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டிய பின் தசாயுத பூசை செய்ய வேண்டும். வட கிழக்குத் திசை முதல் கிழக்குத் திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் சூலம் கதை, தவசம், பாசம், கடகம், தண்டு, சக்தி, வச்சீரம் ஆகியவற்றையும் வடகிழக்கில் தெற்கில் உள்ள கும்பத்தில் பத்மத்தையும் தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்தில் சக்கரத்தையும் பூசீத்து தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை பாதுகாக்கவேண்டும். என சீவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பின்னர் சீவகும்ப பூசை, சீவாக்கினி காரியம், பிராயச்சித்த செயல், நாடசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சீதாவஸ்து தானத்தில் பூசீத்து ஐவகை மாவையும் இட்டு அதன்மேல் புத்தளிகையை வைத்து வாய்க்கரசிட்டு, கொள்ளி வைத்தக் குடம் உடைத்து தகனம் செய்துபின்னர் காட்பற்றி புத்தளிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்னதானம்

கிறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர் (ஆடை கில்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்ற தானம் நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு அரிசி வஸ்திரம் முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர்தீட்சை உடையோருக்கு பிரேத தகனம் செய்த உடல் இத்தானம் கொடுக்கவும்.

தூர்மரணம் மிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர்பிரியாது தன் உயிரைத்தானே மாய்த்துக்கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர்பிரிதல் தூர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பில் பாய்தலால், நஞ்சு உண்டலால், பாய்பு கூடித்தலால், அபூதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு தூர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்திபூர்வம் தானேதான் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர்பிரிதல், அபுத்திபூர்வ தூர்மரணத்தில் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசெளசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசெள முடிவில் பிரதித்தேகத்தில் (புத்தளிகையில்) புனர்தானம் அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்திபூர்வ தூர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒருவருடம் அல்லது ஆறு மாதம் இல்லது முன்று மாத முடிவில் இறந்த திதியில் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட பிரதித்தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள்க. தூர்மரணமடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புவனத்துக்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசீத்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதில் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம் நீங்கும் பொருட்டும், பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும், ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமேயாகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாசஷகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டிலே பாஷாணத்தாகனம் செய்து விரிவாக பூஜை நிகழ்த்துவர். இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் நிறைவெய்தியும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து வேதிகையில் வடக்குமுகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றபுபோல உருத்திரர், ஈசுவர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசீத்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினைக் கூர்ச்சங்கட்டி

வடக்கு முகமாக வைத்து அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி எண்ணெய் அரிமா மதலான அபிடேகத் திரவிங்களால் அபிடேகம் செய்து வஸ்திரம் சாத்தி பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், தீலோதகம், குசோதகம் என முன்று வகையுண்டு. கோடிச் சீலையொடு சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்வது வாசோதகம். எள்ளுடன் சேர்த்த செய்வது தீலோதகம், தர்ப்பையுடன் சேர்த்து செய்வது குசோதகம். தர்ப்பணம் முதல்நாள் முன்றும், இரண்டாம் நாள் நான்கும் என்ற வகையில் ஆசெளச மடிவுநாள் வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசெளசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசெளசக் கணக்கில் பிண்டம் கிடல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தரவிருத்தி தர்ப்பணம் சங்கீதா சிராத்ததானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும். முன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

நவசிராத்தம்

இது முதல் நாட் தொடங்கி ஒற்றித்த நாளில் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து இறந்தவருடைய ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டித்தானம் கொடுத்து அவரிடம் தான பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாஷாணத்தின் மீது விடுவதன் மூலம் இறந்த ஆன்மாவிற்கு பிரேதத்தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கீதா சிராத்தம்

பதனொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களை பத்து சீலமுள்ள அந்தணர்களில் ஆவாகித்து அவர்களுக்கு செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும். உருத்திரபலி கிட்டு அதன்பின் பிரபுத பலி எனப்படும். பேருணவு படைத்த தீபாராதனை தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர் மேல் பாடப்பட்ட சரமகவி (கல்வெட்டு) பாடி சுற்றத்தவர் புவும் நீரும் கிட்டு அஞ்சலி செலுத்தல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசீத்த ஆன்மாவைக் கும்பமுர்த்தியிடத்தும் கும்ப முர்த்தியை அதற்குரிய கிடத்திலும் ஒடுக்கி கும்பம், கல், பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர் நிலைகளில் விடுக.

நீர் நிலையிலே மாப்பளவு தண்ணீரில் வடக்கு முகமாக நின்று பிண்டத்தை முதலிலும் கும்பத்தை அடுத்தும் பாஷாணத்தை பின்னருமாக விடவேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேப்பிலையைத் தின்று துப்பி ஆசமனம் செய்து அக்கினி, தண்ணீர், கோமயம், வெண்கடுகு, இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்த கால்கை கழுவி வீட்டினுட் செல்லவும். ஊர்களில் பசுவிற்குப் புல் கொடுப்பர்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக்குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக்கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்கள்மாரும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக் கழிவு

எமது ஆசௌசம் முப்பது கிரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட்காலையில் தான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசனமுடையவர்கள் மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம் நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களையும் கொண்டு புண்ணியாகவாசனம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர் தான் பாஷாண (கல்லடி)ப் படையலுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகள் செய்யலாம்.

வீட்டுக்கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி புரணகும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து, தீபம் ஏற்றி பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, வாயிலில் மாவிலை கட்டவும். வீட்டுக்கிரியைகளில் முதலில் சங்கல்பம் செய்து விக்கினேஸ்வர புஜை, தீபதேவி புஜை, பஞ்சகௌவிய புஜை, வருண கும்ப புஜை என்பன நிறைவேறிய பின் காத்தாவிற்கு பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழை இலையில் முன்று தாப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்பூலம், உபவீதம், காசு, என்பனவற்றை கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புறமாக முன்று முறை சுற்றி இன்ன வருடம், அயனம். ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுபதினத்திலே இன்னார்க்கு சிரார்த்தம் செய்கின்றேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்ட அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க அதைக் கர்த்தா இடுப்பில் செருகிக் கொள்வார். பின்னர் வலதுகை மோதிர விரலில் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்த கொள்ளவும்.

கூரிய யூசை

சீவப்பு நிறப்பூவும் நீரும் கொண்டு முன்று முறை ஆகம் பிரதட்சணம் செய்த சூரியமூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்தில் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோத்திட்டம், பஞ்சதச (பதினைந்து) மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம், சபீண்டகரணம் என்பன செய்யப் போகிறேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக் கொள்ளவும்.

இடபதானம்

கிறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனை தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் முலமாக சீவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண்மாடு) தானம் செய்ய வசதிபடாத இடத்து ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோத்திட்டம்

கிது கிறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்திச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடிய தாகப்பாவனை செய்து வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பவற்றைச் சாத்தி அரிசி, மரக்கறி, என்பனவற்றைக் கொடுத்துப் பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து வாழையிலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து ஒரு பிண்டம் கிடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டுப் பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக கிடந்து முழுநாளையும் கிடந்து கையையும் உன்றியிருந்து கைமாறிப் பிண்டம் கிடவும். சந்தனம், பூ, சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கிளநீர் நெவேத்தியம் நவேத்தி தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்து கொண்டு தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்தியடையும். இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன:

பவித்திரம், பூணூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை (மீதியடி), தண்டம், கௌபினம், விபூதிப்பை, யோகபட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வஸ்திரம் (சால்லை), வஸ்திரம், பொன், மோதிரம், கிரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசி, தாசர்கள் என்பனவாம்.

ஏகோத்திட்டம் ஏற்ற குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து வழி அனுப்பி மஞ்சள் நீர் தெளித்து, கிடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கைகால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்சகௌவியம் பருகிக் கொள்ளவும்.

மாசியம்

கிறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தமே மாசீகமாகும். கிது மாதந்தோறும் கிறந்த திதியில் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசீகம் ஏகாத்திட்டம் என்ற பெயரில் முதலில் செய்யப்பட்டது. கிரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசீகமும் உனமாசீகம், உனதிரிட்டச மாசீகம், உனசாண் மாசீகமும், உன ஆப்திக மாசீகமும் ஆகப் பதினைந்து மாசீகம் செய்தல் வேண்டும்.

1. உனமாசீகம் :- கிறந்தநாள் முதல் கிருபத்தேழு நாளின் மேல் முன்று நாட்களுட் செய்யப்படுவது
2. உனதிரிட்டச மாசீகம்:- அவ்வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற்பத்தைந்தாம் நாளுக்கிடையில் செய்யப்படுவது
3. உனசாண் மாசீகம் :- மேற்கூறப்பட்டபடி நூற்று எழுபதாம் நாள் முதல் நூற்றெண்பதாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது
4. உன ஆப்திக மாசீகம்:- அவ்வாறே முந்நூற்றைம்பதாம் நாள் முதல் முந்நூற்றுபத்தைந்தாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசீகங்களும் கிறந்த திதியில் செய்யப்படும். உன மாசீகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் கில்லாத நாளில் செய்ய வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமையிலும் நந்தை, சதுர்த்தசி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும் கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, முலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் உனமாசீகம் செய்தல் ஆகாது.

(குதியை, சந்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி, என்னும், வாரங்களுமாகிய முன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம். கிரண்டு கூடுவது துவிபுஷ்கரயோகம்)

பதினைந்து மாசீகங்களும் செய்ததன் மேல் வருடமுடிவில் தான் சபிண்டகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவில் பதினைந்து மாசீகங்களையும் செய்து முடிப்பர். இப்படிச் செய்தாலும் பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசீகங்களைச் செய்வது சீறந்ததாகும்.

சோதகும்ப சிராத்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் -நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு இறந்த நாள் முதல் வருடம் முந்நாற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்போது சபிண்டகரணத்தின் முன் சோதகும்பதானம் நடைபெறும்.

சபிண்டகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வார்க்கத்திற்கு முன்று பிண்டமும் மாத்ரு வார்க்கத்திற்கு முன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு)ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத்தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப் பேறும் அடையும். சபிண்டகரணத்தின் மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில் நிமித்தபிண்டம் இன்றி பிதிர்பிண்டம் முன்று கிட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோத்திட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர்தேவர் முவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது. ஏகோத்திட்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய் தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதனமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி, ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோத்திட்டவிதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபிண்டி செய்யும் போது பேரன், பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோத்திட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியையை பொதுவாகச் சபிண்டகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோத்திட்டம், பதினைந்து மாசீகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பனவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதிபினங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்தில் செய்யலாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு.

1. சிவனடியார் பொருட்டு கிருவர் - நந்திதேவர், மகாகாளர்
2. பிதிர்தேவர் பொருட்டு முவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
3. அதிதி அப்பியாகதர் கிருவர் - முன் அறிப்பாதவர் அப்போது அங்கு வந்தவர்
4. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மர் கிடைக்காதபோது ஒவ்வொரு பகுதிக்கு ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவவேருக்கு ஒருவர் பிதிர்தேவருக்கு ஒருவராக கிருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோளுச்சியில் பிதிர்தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சகல உபசாரங்களும் செய்து வீட்டிலும் அழைத்து வந்து தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர் அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர் தேவர்களை வடக்கு முகமாகவும், நிமித்திரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து தேவ பாத்திரத்தில் நெல்லும் பிதிர் பாத்திரத்தில் எள்ளும் கிட்டு பூசிக்கவும், பூணூலை வலமாக கிட்டு விசுவதேவரையும் இடமாக கிட்டுப் பிதிர்தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்திரையும் பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி, தானம் தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையில் சாணத்தால் மெழுகி வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழந்தாள் இடதுகையை ஊன்றியிருந்து வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் பிதிர்வார்க்கத்திற்கு முன்று பிண்டமும் கிரண்டாவது வரிசையில் மாதுரு வார்க்கத்திற்கு முன்று பிண்டமும், கிழக்கில் முன்றாவது வரிசையில் நடுவர் கிறந்தவர் (நிமித்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் கிடுக. நிமித்த பிண்டம் சற்று நீண்டதாய் நுனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும் சாத்தவும் இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயாசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை, வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்டபின் திருமுறைபாடி சரமகவி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நமித்த பிண்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்துப் பிதிர்ப்பிண்டத்தில் சேர்க்கவும் இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார். எனக்கொள்ளப்படும். பின்னர் சகல பிதித்தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து பிண்டங்களை பசவிற்குக் கொடுக்கவும் அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும். சோறு கறி, பலகாரம் 3 அல்லது 5, பழங்கள் வெட்டி 3 அல்லது 5, இளநீர் சர்க்கரைப் பொங்கல், வாழைப்பழம், தயிர்.

வடக்குத் தெற்காக முன்று பாத்திரமும் கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம், பால், எள்ளு, தர்ப்பை நுனி, பூ) இட்டு முன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்த்தேவரையும் தனிப்பாத்திரத்தில் நமித்தரையும் பூசீத்து நமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர்த்தேவருக்குரிய முன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நகழ்வு அர்க்கிய சம்போசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்கு தட்சணை கொடுத்து, ஆசிர்வாதம் பெற்றபின் குரு கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவர். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி உறவினர் நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

ஆப்திகம் (ஆட்டைத் திவசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிலே செய்யப்படும் சிராத்தமாதலால் இது ஆட்டைத்திவசம் எனப்படும். இறந்த திதியில் செய்யும் இந்தச் சிராத்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவுறும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இறந்த திதி, பட்சம்.

வருட சிரார்த்தம்

சிராத்தமென்பது சிரத்தையின் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய முவருக்கு முன்ற பிண்டமும் தமது வம்சத்தில் உள்ள பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்கு சிரார்த்தம் செய்யும்போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய முவருக்கு முன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், கிரணிய, சிரார்த்தம், தருப்பண ரூப சிரார்த்தம் என நாலு வகைப்படும். சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலே அல்லது திதி தெரியாமல் இருந்தால் அம்மாதத்தில் வரும் அமவாசையில் தர்ப்பணம் செய்யலாம் அல்லது புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளயபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடியாவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்கு சக்கரைச் சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சிய பால், பலகாரம் வைக்க வேண்டும்.

அன்ன சிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றி தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நமித்த தானத்திலிருத்தி குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசீத்து அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிராத்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், பானியம் (நீர்) தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆம சிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிராத்தமாகும். அதில் அரிசிமா, உழுந்நுமா, எள், பால் தயிர், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்னசிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருமயணாடூப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையில் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்னசிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும் ஆமசிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணத்தில் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்கவகாலத்தில் செய்து போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக்காலம் - சூரிய உதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரை
சங்கவ காலம் - அதன் மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை
மத்தியானம் - அதன் மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை
அபராணம் - அதன் மேல் இருபத்திநாலு நாழிகை வரை
சாயான்னம் - அதன் மேல் முப்பத நாழிகை வரை

சூரிய உதயம் காலை ஆறுமணியாயின்
பிராதக்காலம் - காலை 6.00 - 8.24 வரை
சங்கவ காலம் - அதன்மேல் -10.48 வரை
மத்தியானம் - அதன் மேல் பகல் 1.12 வரை
அபராணம் - அதன் மேல் மாலை 3.36 வரை
சாயான்னம் - அதன் மேல் மாலை 6.00 வரை

சிவபெருமான் - அபிஷேகத்தாலும், விஸ்ணு - அலங்காரத்தாலும், பிதிகள் - தர்ப்பணத்தாலும் மகிழ்வார்.

சிரார்த்த வகைகள்

நித்திய சிரார்த்தம் - நாள்தோறும் பிதிரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம்
நைமித்திய சிரார்த்தம் - தந்தை, தாயார், இறந்தமாதம் திதியில் வருடம் தோறும் விதிப்படி செய்வது
காமிய சிரார்த்தம் - அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திர கிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்த ராயணம், சித்திரை விஷு மாதப்பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறைத் திருதியை, கார்த்திகை வளர்பிறை நவமி, புரட்டாதி தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி அமாவாசை ஆகிய தினங்களில் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி பிதிர்த்தர்ப்பணம் செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது இது தீர்த்த சிரார்த்தமென்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம் - இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். சீமந்தம், சாதக கர்மம், நாமகரணம், அன்னப் பிராசனம், விரதம், விவாகம், கிருகாரம்பம், கிருகப்பிரவேசம் போன்ற கபகருமங்களில் பிதிர் தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் சிரார்த்தம் விருத்தி சிரார்த்தமாகும். பிதிகளின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் இச்சிரார்த்தம் மங்கள் சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம் - காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு பிதிகளைத் திருப்திப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நாற்றியொரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபத்து நான்கு, மாதாவின் குலம் இருபது, மனைவி குலம் பதினாறு சகோதர குலம் பன்னிரண்டு, மகன் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதர குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதர குலம் எட்டு ஆகக் குலம் நூற்றொன்று)

காசி, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏளைய புண்ணியத்தலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌசகாலத்தில் சிரார்த்தம்வரின்

சனன, மரண ஆசௌசத்தில் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காய் இருக்கும் போது தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால் ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக்கடவள். சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின் ஆசௌசம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந்திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம் (நெல்) சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசும்பால், பந்தயிர், பசுநெய், சீகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு. ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி. (மிளகாய், கத்தரிக்காய், பூசனிக்காய், பயிற்றங்கராய், கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன)

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகாத திரவியங்கள்

கடலை, துவாரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருக்கைங்காய், பூசனிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரைக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டுநெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பத்திர புஸ்யம்

வீல்வம், துளசி, அறுகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புன்னைப்பூ, முல்லைப்பூ, நந்தியாவட்டைப்பூ, மருட்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டிப்பூ

ஆகாத புஸ்யம்

மகிழம்பூ, தாழம்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகம்பூ. கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்தினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரஞ் செய்து கொள்ளுதல், மீண்டும் புசீத்தல், வழி நடத்தல், பாரஞ்சமத்தல், கோபம், பொய், காமம், இவைகளைத் தவிர்த்து விரத நியமமுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்முன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்து கொள்ளலும் பரான்னம் புசீத்தலும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும், நெற்குத்தலும், பிச்சை போடலும், எண்ணெய், நெல் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல் வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே திருக்கோவிலிலே கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றல் முதலியன் செய்தல் வேண்டும் பசுவிற்குப் புல்லுப்போடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும் போது வேதத்தையும், திருமுறைகளையும், புராண இதிகாசங்களையும், தருமசாத்திரத்தையும் சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும். இது பிதர்களுக்கு மிகப் பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர் விடுதலும், கோபித்தலும், பொய் சொல்லலும், துரிகஞ்செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையிலே அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிரார்த்தமேற்பவர் நன்று, தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவர்கள் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவைகளையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து தல தர்ப்பணம் பண்ணிக் (தலம் - எள்ளு) கொண்டு தான் திருப்தியாகப் போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

மாளயம்

மாளயம் என்பது பீதி கருமமாகும். இது மஹாளயம் என்றும் பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சீரார்த்த (திவசம்) ஆகும்.

புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமவாசை வரையுள்ள காலம் மாளயபட்சமாகும். பீதிகளைத் திருப்பிப்படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதி அடையவும் பீதிகருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்கு உரிய கருமங்களிற் பீதிக்கடனும் ஒன்று. ஜவேள்விகளில் பீதிய்க்குமும் (பீதி வேள்வி) ஒன்று.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நானென்றாங்கைப்புலத்தா றொம்பறலை”

என்பது திருக்குறள். பீதிகளின் உறைவிடம் தென்திசை ஆதலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் சூரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்) தென்பாகத்திற் பொருத்தி இருக்கிறது. இக்காலம் பீதி கருமங்களுக்கு ஏற்றதாக கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்தில் அவருக்குச் சீரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் அமவாசையன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளயபட்சத்திற் செய்து கொள்ளலாம். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சீரார்த்தத்தைச் செய்யாது விட்டவர்கள் மாளயபட்சத்திற் பீதிக்கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தபட்சம் முழுவதும் பீதிக்கருமம் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்தபலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தன சம்பத்தும், துவீதியையில் பிரஜாலாபமும், திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும், சதுர்த்தசியில் சக்தூரநாசமும், பஞ்சமியில் சம்பத்தும், சஷ்டியில் புகழும் சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியில் சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்திரீ சம்பத்தும், தசமியில் இஷ்டசித்தியும், ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜாவிருத்தியும், திரயோதசியில் பசு விருத்தியும், சதுர்த்தசியில் புஷ்டியும், அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியிற் பீதி கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில் வரும் பரணி, இட்டமி, கஜச்சாயை எனப்படும். கஜச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மகநட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடி வருவது. இது ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும் பலன் அதிகம்.

பீதிக்கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சீரார்த்தம் மிகவும் விசேடமானதாகும். திரயோதசியில் செய்யும் சீரார்த்தம் காயா சீரார்த்தத்தையொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபால், காசுக்கட்டளை போன்றவற்றைத் தபாற்கந்தோரிவ் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுப்பார். இதுபோலப் பீதிக்கருமத்தில் செய்யப்படும். தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பார். பீதித் தேவதைகள், ஸ்கந்தர், சண்டர், கணதீததர் என்போர் பீதித்தேவதைகளாவார். சமய விசேட, நிர்வாண தீட்சிதருக்கு சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர், என்போர் பீதி தேவதைகளாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பதத்தில் ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பாட்டனுடைய உயிர் சண்டபத்தத்தில் சண்ட சொரூபமாகவும் முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீதபதத்தில் கணாதீத சொரூபமாகவும் இருக்கும்.

இக்காலத்தில் வீரதமிருந்து பீதி தர்ப்பணம், தாள, தருமம், சாகுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதமளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும்.

அபரக்கிரியை யாவும் இடப்புறமாகவும் பாதத்திலிருந்து சீரகவரை பரியந்தமாகச் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா, தெற்கு, நோக்கிய கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்கு காட்டும் சூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். யாவும் இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலைவாழையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும்.

மரண வீட்டில் அபரக்திரியைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய பொருட்களின் விபரம்

கிந்நாளில் கிரியை செய்யும் போது சைவக்குருக்களே இவற்றைக் கொண்டு வருவர்.

நெல்லு	குருக்கள் வேட்டி, சால்லை
பச்சை அரிசி	கும்ப வேட்டி 1
பயறு	முட்டி 2
உழுந்து	சட்டி 2
எள்ளு	செம்பு 13
தேங்காய்	குடம் 1
தேங்காயெண்ணெய்	குத்துவிளக்கு
வியூதி	உரல், உலக்கை
சந்தனம்	அறுகம்புல்
குங்குமம்	மாவிலை, வாழையிலை
அபிஷேகக் கூட்டு	கோசலம், கோமயம்
மஞ்சள் மா	பால், இளநீர்
அரிசி மா	மான் தோல்
அபிஷேகத்திரவியம்	தட்டம்
பன்னீர்	வேட்டிச்சாலை (கிரியை செய்வோருக்கு)
நெய்	
தேன்	வாழைப்பழம்
நல்லெண்ணெய்	எலுமிச்சம்பழம்
அரப்பு	பழவகைகள்
லவரந்தர்	பாக்கு
அத்தர்	வெற்றிலை
உதுபத்தி	
சாம்பிராணி	(கிறந்தவருக்கு)
தசாங்கம்	வேட்டி, சால்லை
நெற்பொரி	அல்லது
நவதானியம்	சேலை, சட்டி
கழிநூல் பந்து	கத்தி
பஞ்சவர்ண நூல்	தோரணம், கயிறு
விளைவு சூடம்	தீப்பெட்டி
சமித்துக்கட்டு	
பட்டுத்துண்டு	6m வெள்ளைத்துணி (கோடி)

இப்பொருட்களை கிரியை செய்யும் குருக்களும் கொண்டு வருவர். அவரிடம் ஆலோசித்துச் செய்யவும்.

அந்தியேஷ்டிக் கிரியைக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

நெல்லு	வெற்றிலை
பச்சை அரிசி	பாக்கு
பயறு	வாழைப்பழம்
உழுந்து	எலுமிச்சம்பழம்
எள்ளு	பழவகைகள்
தேங்காய் 20	அறுகம்புல்லு
கழிநூல் பந்து	பால், தயிர்
பஞ்சவர்ண நூல்	கோசலம், கோமயம்
வியூதி	கிழநீர்
சந்தனம்	வாழையிலை
குங்குமம்	மாவிலை
அபிஷேகக் கூட்டு	முட்டி 2
அபிஷேகத் திரவியம்	சட்டி 1
நவதானியம்	உரல், உலக்கை
நெற்பொரி	தேங்காய் எண்ணெய்
நெய்	சில்லறைப் பணம்
பன்னீர்	
சமித்துக்கட்டு	செம்பு 12
உதுபத்தி	குடம் 1
விளைவுசூடம்	குத்துவிளக்கு
சாம்பிராணி	தட்டம்
அரிசி மா	மான் தோல்
மஞ்சள் மா	பூ, மாலைகள், சரப்பந்து
நல்லெண்ணெய்	அமுது
அரப்பு	பலகார வகைகள்
குருக்கள் வேட்டி சால்லை	1 படி பச்சையரிசிப் பொங்கல்
கும்ப வேட்டி	3 படி அரிசியில் சோறு
வேட்டி	கறிவகை
பட்டுத்துண்டு	
சிகப்பு பச்சை	
பச்சை மா	
சிவப்புமா (செங்கல் தூள்	
கரிமா (கரியில் கிடித்து எடுப்பது)	
2 தானத்திற்கு அரிசி மரக்கறி	
செங்கல் 1	தென்னோலைத்தோரணம்
வைக்கொல் 1 கட்டு	கயிறு
கத்தி	1m வெள்ளைத்துணி (கோடி)
தீப்பெட்டி	

வகுட சிரார்த்தத்திற்குத் தேவைப்படும்
பொருட்கள்

மாவிலை
அறுகம்புல்
பூக்கள்
வாழைப்பழம்
எலுமிச்சம்பழம்
சக்கரை சிறியது
இஞ்சி 1 துண்டு
கறுப்பு எள்
நல்லெண்ணெய் 1 போத்தல்
தலைவாழையிலை 5
நெய்
தேன்
கற்பூரம்
உள்குவத்தி
இளநீர்
பால் தயிர்
தேங்காய் 3
பச்சை அரிசிமா
சிறிய உளுத்தம் மா, மஞ்சள் தூள்
ஐயருக்கு வேட்டி சால்வை
தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி, உப்பு, புளி, பருப்பு, மிளகாய்த்தூள்
அரப்பு
சாம்பிராணி
வீழூதி
சந்தணம்
குங்குமம்
நூல்பந்து

வாசலில் நிறைகுடம் குத்தவிளக்கு வைக்க வேண்டும்.
தார்ப்பணம் செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்த மாலை அணிவித்து
ஒரு விளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு,
பச்சை அரிசி, கும்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒரு மாலை

ஆசௌ விளக்கம்

“சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானும்
அதன் இன்மை கூறப்பட்ட லானும்” - (பிம்ரமசூத்நூரம் 101)

“புறத்தூய்மை நீரான் அமையும் ; அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப்படும்” - (குறள் 298)

முனிமொழி என ஒளவையார் பாராட்டிய பிரமசூத்திரம்
சம்ஸ்காரங்கள் முலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம்
பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தரும சாத்திரங்களிலே
நாற்பது சம்ஸ்காரங்கள் பேசப்படுகின்றன. சைவ ஆகமங்கள்
அவற்றுள் பதினாறை வலியுறுத்தும்.
(சமஸ + காரம் = தூய்மைப்படுத்தும் கிரியை)

அவை ஏன், ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உயிர்நாடியான அவை
இன்றைய லௌகிகப் போக்குக்கு வேண்டிவை தாமா? இவ்வித
ஐயவினாக்கள் சைவ மக்களிடையே எழுகின்றன. இளைஞர்கள்
“நாங்கள் இவற்றைப் ‘பரவாய்’ செய்வதில்லை; அம்மா குளியாமல்
வீட்டுக்குள் விடார்” என்கிறார்கள். முக்கியமாக மரண வீட்டுக்குச்
சென்று வருவோர் தூய்மை செய்யப்படுவது அவசியம் என்று பழமை
பேணுவோர் கருதுகிறார்கள். “இது விஞ்ஞான அடிப்படையில்
தோன்றியது” என்று - விளக்கம் அளித்துத் திருப்தியடைகிறார்கள்.
சுகாதார பரமான தூய்மைக்கும், கிரியா பரமான தூய்மைக்கும்
வேறுபாடு உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இருவேறு
திசையில் போகும் நாகரிகங்களின் மோதுதலில் சிக்கித்
தவிப்பவர்களின் சந்தேகங்களைப் போக்கி துவந்துவங்கள் தூய்மை
செய்வதே இத்தொகுப்பின் நோக்கம்.

சைவசமயங்களிடையே கோவிலுக்குப் போதல், வீவாகம்
போன்ற நற்கருமங்களின் போது, ‘எனக்கு ஆசூசம்’ என்ற பேச்சு
இடம்பெறும். அதை எதிர்த்தும், விஞ்ஞான விளக்கம் கொடுத்து
ஆதரித்தும் பேசுவோர் அதிகம். ஆசௌகம் என்ற சொல் திரிந்து
பேச்சு வழக்கில் ஆசூசம் என்று ஆயிற்று.

‘சுகி’ என்றால் சுத்தம் செளசம் சுத்தம் உடையது. அசுகி அழுக்கு ஆசெளசம் (கிரியாபரமான) சுத்தம் இன்மை. ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுக் கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு, அவைகளைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமற் செய்யும் ஓர் அசுத்தி ஆசெளசம் எனப்படும். தீட்டு, தொடக்கு என்ற சொற்களும் மக்கள் பேச்சில் வரும் தொடக்கை நீக்கிய பின்னரே நற்காரியங்கள் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால், உளர்தியான ஓர் அருவருப்பு உள்ளே இருந்த கொண்டே இருக்கும். மனம் ஆன்மிக நற்கருமத்தில் பாடியது.

அசுத்தியை (அழுக்கை)ப் போக்க

1. காலம்
2. ஸ்நானம் (நீராடல்)
3. இரண்டும் ஆக முன்று வழிகள் இருக்கின்றன.

1. ஊரில் ஒரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழுகை, மேள ஒலி, ஒலிபெருக்கி முலம் மரணம் பற்றி ஊரார் அறிகின்றனர். கோவிற்பு சை நிறுத்தப்படும். நற்காரியங்கள் நடைபெறா. ஊர்த்தொடக்கு பிரேதம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம்வரை அவ்வூர் மக்களைப் பிடிக்கும். பிரேதம் ஊரிலிருந்து அகற்றப்பட்டதும் தொடக்கு நீங்கிவிடும்.

2. இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டுக்குச் சென்று, மரணச்சடங்குகளில் பங்கு பற்றிய அயலவர், உறவினரின் ஆசெளசம் ஸ்நானத்தால் நீங்கும். இரத்த உரித்துக்காரர் (ஆண்வழி) ஆகிய தொடக்குக்காப்போர் உறவு பற்றி, மனத்தில் துக்கம் நிலைத்திருக்கும். இறந்தோரை நினைத்து இடையில் அழுகை வரலாம். துன்பம் தோய்ந்த உள்ளத்துடன் ஆன்மிக முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியாது. அதனால் ஒரு குறித்த கால எல்லை வைத்து அதன் முடிவில் நீராடி, ஆசெளசத்தை நீக்கலாம். இங்கு காலம், ஸ்நானம் ஆகிய இரண்டும் வேண்டியதாகிறது.

ஆசெளசம் பத்துவகையாக ஏற்படலாம்

1. பிறப்பு
2. இறப்பு
3. சுடுதல்
4. பிரேதத்துக்குப் பின்னே செல்லல்
5. காவுதல்
6. அழுதல்
7. ஆசெளசிகளிடம் சாப்பிடுதல்
8. கலத்தல்
9. குறித்த கால எல்லையில் தலைமயிரை அகற்றாமையே
10. இறந்தவருடைய உரிமைக்காரர் (மகன் அல்லது கொள்ளி வைத்தவர்), இறந்தவரது பிரேதத்தன்மையை நீக்கி விடும் கிரியையை ஆகிய சபிண்டகரணம் செய்யாமையே. (மயிர் முழுவதையும் களைதல் ஆசெளச நீக்கத்தின் பொருட்டு இன்றும் பல கிராமங்களில் வழக்கம்)

பிறப்பு

ஒரு வீட்டில் குழந்தை பிறத்தல் தொடர்பாக உண்டாகும் தொடக்கு நான்கு வகையானது:

1. கருப்பச்சீதைவு நான்கு மாதத்துக்குள் நிகழ்தல்:
2. 5ம் 6ம் மாதங்களில் நிகழ்தல்
3. 7ம் 8ம் 9ம் மாதங்களில் நிகழ்தல்
4. பத்தாம் மாதத் தொடக்கத்தில் நிகழும் இயற்கையான பிறப்பு முதலிரு நிகழ்ச்சிகளிலும் எத்தனை மாதச்சீசு வெளிப்பட்டதோ அத்தனைநாட்கள் தொடக்கு. உதாரணம் 6ம் மாதத்தில் கருச்சீதைந்தால் 6 நாள் தொடக்கு. அதன் பிறகு நிகழ்ந்தால், இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்கும் போது தொடக்குக்காக்கும் நாள் அளவு, பிள்ளைப் பேற்றில் பெண் பிறந்தால் 40 நாளும், ஆண் பிறந்தால் 30 நாளும் பிதாமாதா இருவருக்கும் தொடக்கு முதல் ஆறு மாதத்துள் சீசு அழிதலில் தந்தை முழுக்கத் தொடக்குப்போம். தொடக்குக்காக்கும் உறவினர் (ஞாதிகள்) 5ம் மாத நிகழ்விலிருந்து முழுக்கி ஆசெளசத்தைப் போக்கலாம். பூரணகருச்சீதைவிலும், பிள்ளை பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், தந்தை 10 நாள் தொடக்குக் காக்க வேண்டும். 10 நாட்களுள் குழந்தை இறந்தால் மரணத் தொடக்குக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இயற்கையான பிறப்பில் 30 நாள் தொடக்குக் காப்பது வழக்கம். (தாய்க்கு 40 நாள் என்ற முறையில் குழந்தையைக் கோவிலுக்கு 40ம் நாள் கொண்ட போகும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது.

சைவக்குரு (ஆசாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்) அசெளச நிகழ்வில் உடன் சுத்தியாகிறார். தீட்சை பெற்ற சைவசமத்தவருள் நியமங்களில் வழுவாது சந்தியாவந்தனம் செய்வார் 25 நாளும் ஓழுங்காகக் கோயில் தொண்டு செய்வார் 20 நாளும் தொடக்குக்காக்க வேண்டும். பிரமசாரிக்குத் தொடக்கில்லை என்பது குருகுலத்தில் வசித்த ஞான நூல்களைக் கற்றலில் காலம் கழிப்பவர்க்கே பொருத்தும். உறவினருடன் வசிக்கும் பிரமசாரி அர்ச்சகர் இவ்விதத்தில் அடைக்கலம் புகமுடியாது. முன்றாம் தீட்சையாகிய நிர்வாண தீட்சை பெற்றுச் சீவ்யுசை தவறாது செய்கிறவருக்கு முன்று நாள் தொடக்கு. கோவில்களில் ஒதுவார்களாகப் பணிபுரீவார் 15 நாளும், ஆடல், பாடல், வாத்திய வழிபாடு செய்வார் 14 நாளும் காக்க வேண்டும்.

இறப்பு

மரண ஆசெளசமே பிரதானமாகப் பேணப்படுவது நம் நாட்டு வழக்கம் இதனால் இப்பகுதி வரவாக எழுதப்படுகின்றது. குழந்தை பிறந்து பெயர் கிடுவதற்கு முன் ஒரு மாதத்தினுள் கிறந்தால் உடன் சுத்தியாம், பல்முளைக்கு முன் (6 மாதத்துள்) ஆயின், ஒருநாள் தொடக்கு 11ம் ஆண்டுக்குப் பின் முழுத்தொடக்கு. பெண்மகவு விவாகம் செய்யுமுன் கிறந்தால் பெற்றோருக்கு 3 நாள் தொடக்கு. விவாகம் நிச்சயித்த பெண் மணவிழாவுக்கு முன் கிறந்தால் கணவனும் அவன் உறவினரும் 3 நாள் தொடக்குக் காப்பர். பிற ஆத்மா சாந்திக் கிரியைகளும் கணவன் வீட்டாரே செய்ய வேண்டும். ஒரு மாதத்தின் பின் கிறக்கும் சீசுவைச் சுடலாம். அன்றி புதைக்கலாம். 11 வயதுக்குப் பின் சுடுவதே நல்லது.

ஆண் மரணத்தால் ஆண் வழியில் ஏழுதலை முறை வரை தொடக்குக் காக்க வேண்டும். குரு சீட தொடர்பு பற்றி 3 நாள் காக்க தாய்வழிப்பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, மருமகன், மகள் வயிற்றுப்பேரன் ஆகியோருக்கு 3 அல்லது 6 நாள் தொடக்கு.

தானம், வேள்வி, விவாகம் பொன்ற நற்கருமங்களுக்கு இடையிலும், போர் உள் நாட்டுக்குழப்பம் மலைச்சரிவு, மரம் வீழுகல் புகம்பம் போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களின் மத்தியிலும், வரும் தொடக்கு உடனே நீங்கும். ஒரு வரம்பேட்டு அநுட்டிக்கும் உபவாச விரதத்தின் இடையில் தொடக்கு ஏற்பட்டால், தானம் அருச்சனை இரண்டையும் நீக்கி விரதத்தை அநுட்டிக்கலாம். விவாகம் செய்யும் மாப்பிள்ளை, கன்னியைத்தானம் செய்பவர், கோவில் திருவிழாவோ பிரதிஷ்டையோ செய்யும் ஆசாரியர், செய்விப்பர் (எஜமானர்) துணைப்பணிகள் செய்வோர் ஆகியவர்களுக்கு உடன் சுத்தியாம். சிரார்த்தம், யாத்திரை ஆகிய புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும் போது தொடக்குண்டானால் உடன் சுத்தியாம்

வீர மரணம்

அரசசேவகர் போரில் கிறந்தால் சுற்றத்தாருக்கு உடன்சுத்தி அவ்விதம் கிறந்தவர்களுக்கு அபரக்கிரியையும் உடன் செய்யலாம். (தூர்மரணத்திற்போல, குற்த்தகாலத்தின் பின்செய்ய வேண்டும் என்ற விதியில்லை)

தூர் மரணம்

இது கிருவகை

1. புத்திபூர்வமானது

2. அபுத்திபூர்வமானது

முதல் வகையில் சாதாரண (மந்திரமின்றி) மரணக்கிரியை (சுடுதல்) செய்யலாம். பின்னர் உரியகாலத்தில் செய்யும் போது, மந்திரத்துடன் கிரியை செய்யலாம்.

இதில் சபிண்டருக்குத் தொடக்கு இல்லை ஸ+பிண்டர் = தென்புலத்தாருக்குப் பிண்டம் இடும் கடன் உள்ள உறவுமுறைக்குள் அடங்குவோர் தன்னையும் சேர்த்து ஏழுதலை முறை (ஆண்வழியில்) பின்னர் ஆறுமாதம் அல்லது ஒருவருடம் கழித்துக் கிரியை செய்யும்போது ஒருநாள் காக்க வேண்டும். (முளைப் பிசகினால் தற்கொலை செய்தவருக்கு நீர்க்கடன் செய்து, தொடக்குக் காக்கலாம் என்பர்) இரண்டாவது வகையான தூர்மரணம் இடி, தீ, ஆற்றுப்பெருக்கு, விஷக்கடி போன்ற திடீர் விபத்துக்களால் நிகழ்வது இதில் கிரியையும் ஆசெளசமும் கொள்ளலாம்.

வொருள்கள் சுத்தி

தொடக்கு உடையவர் உபயோகித்த பொருள்கள் குற்றம் உடையன. அவர் தொடக்கு முடியும்போது நீர்தெளித்தல், கருவுதல், போன்றவற்றால் குற்றம் நீங்கும். தொடக்கு ஆரம்பிக்குமுன் சீல நற்கருமங்களுக்கு எனக்குறித்து எடுத்துவைத்த பொருள்களுக்குக் குற்றமில்லை (தானம், பூசை, முதலியவற்றுக்கு உபயோகிக்கலாம். பொன், தானியம், வெல்லம், உப்பு, பால் நெய், முதலியவற்றைத் தொடக்கு வீட்டில் இருந்த பெறலாம்.

கிராம ஆசௌசம்

ஓர் ஊரில் பீரேதம் இருக்கும் வரை சகலருக்கும் தொடக்கு இருப்பதால், கோவிற்புசை முதலியன செய்யக்கூடாதுசீவ்யுசை, அநுட்டானம், உண்பனவு போன்றவையும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பீரேதம் கிராமத்தை விட்டு அகற்றப்பட்ட பின் பிராயச்சித்தம் செய்து கர்மானுட்டானங்களைச் செய்யலாம் இது சீற்றூர்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீதிகளுள்ள பெரிய ஊர், ஆனால், தூரத்தில் பீரேதம் இருந்தால், ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்களுக்குத் தொடக்கு இல்லை எல்லைகணிக்கும் போது (புசைக்குரிய கைமணி அடிக்கும் ஓசைகேட்கும் தூரம் அல்லது) 11 முழும் ஆகிய (விற) கோல் (நில அளவு) 11 (சுமார் 55 யார்) கொண்ட தூரம் ஆசௌ எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வீதியில் பீரேதம் இருந்தாலும் இந்தக்கணிப்பின்படி வரும் கிடைவெளிக்குள் தொடக்குக் காக்கலாம். அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை.

கோவிற்புசை முதலிய கிராமங்களுக்கு நடுவில் கிராமத்தில் ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் கிறந்த பீரேதத்தை மயானத்திற் சேர்த்த பின் தொடர்ந்து கிராமம் செய்யலாம். பட்டணம், கிராமத்தானி, முதலிய பெருநகரங்களில் தொடக்கு இல்லை. பீரேதத்தைத் தொடர்வார் தூக்கியவர். பின்னே சென்றவர்கள் தொடக்கு உடையவர்.

தொடக்கு நாட்கள் வைதிகமுறையில் முத்தீவளர்க் காதவர்களுக்கு கிறந்த நாள் முதல் கணிக்கப்படல் வேண்டும். (சீவ்யுசையோடு தீ வேட்கும் குருமாருக்குத் தகனம் செய்த நாள் முதல், கணக்குக) கிரவில் பிறப்பு, கிறப்பு நிகழ்ந்தால் அடுத்துச் சூரியன் உதிக்குமுன் உள்ள நாளே கொள்க. (மேலைநாட்டு முறையில், கிரவு 12 மணிக்குப்பின் அடுத்த நாள் எனக் கொள்ளக்கூடாது)

பிறப்புத் தொடக்குக்கு இடையில் கிறப்பவரின், கிறப்புக் கணக்கின் பின்னரே தொடக்கு கழியும். கிறப்புத் தொடக்குக் நடுவில் பிறப்பு வந்தால், மரணத் தொடக்குடன் அது நீங்கும். ஒரு மரணத் தொடக்கு முடியமுன் மற்றொரு மரணம் பிந்திய தொடக்கு முடிவிலேதான் கிரண்டு தொடக்கும் தீங்கும். முந்தியதற்குரிய கிராமங்களும் பிந்தியதன் முடிவிலேயே செய்ய வேண்டும்.

சயண்டருள் ஒரு தொடக்கு வந்த செய்தி தூர இடத்தில் நிகழ்ந்ததை ஒரு தொடக்குக் கழியும் நாளில் கேட்டால் மேலும் கிரண்டு நாள் தொடக்குக் காக்க. அச்செய்தி - உதாரணமாக, அந்நிய தேசத்தில் கிறப்பு நிகழ்ந்த செய்தி முன்று மாதத்துள் கிடைத்தால் முன்று கிராத்திரி தொடக்குக் காக்க ஒருவருஷத்துக்குள் கிடைத்தால் ஒரு நாள் காக்க. ஒருவர் கிறந்த செய்தி தொடக்கு எல்லைக்குள் கிடைத்தால் மீதி நாட்கள் மட்டும் கொள்க. உதாரணம் அயல் நாட்டில் ஒருவர் கிறந்த செய்தி சகோதரருக்கு 20ம் நாள் கிடைத்தால் மீதி 10 நாள் ஆசௌசம் காக்க. தொடக்கு எல்லை கழிந்து ஒருவருடத்துள் பெற்றோரின் மரணத்தைக் கேள்வியிட்டால் மகன் முழுத் தொடக்கம் காலமும் காக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கிரியை கிங்கு செய்யப்பட்டிருந்தால், 3 நாள் காத்தால் போதும்.

தொடக்கு காலத்தில் சந்தியாவந்தனம் செய்யலாம் (மானஸ்கமாயேனும் செய்க) ஞான நூல்களை ஓதுவதைச் சமய தீட்சை பெற்றோர் ஒரு நாள் விலக்கலாம். விசேட தீட்சை பெற்றோர் ஆசௌசத்திலும் சீவ்யுசை செய்யலாம். தாமரை இலையில் நீர் பொல் அவர் மனத்தில் தொடக்குப்பற்றாது பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம் இல்லாதோர் அகப்பூசை செய்க. அப்போது குரு அன்றேல் ஒத்ததீட்சை யுடையவர் அவருடைய புறப்பூசையைக் செய்யவேண்டும். ஆனால் எத்தகுதி உடையவரும் பரார்த்த புசை (பர + அர்த்தம் = பிறர் பொருட்டு கோவில் முதலியவற்றில்) செய்யக்கூடாது. ஆசௌசம் உடையவர் கோவில் வெளிவீதியில் நின்று வழிபடலாம். உயர்த்தீட்சை பெற்றோர் மண்டபத்துள் நிற்கலாம். தொடக்குக் காலத்தில் கொவிலுக்குப் பு எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடாது. உருத்திராட்ச மாலை தரிக்கக்கூடாது.

முப்பு

பெண்கள் முதற்புப்பு, மாதவிலக்குக் காலத்தில் முன்று நாள் தொடக்குக் கொள் 18 நாட்களுள் மீண்டும் அடையாளம்கண்டால் ஒரு நாள் தொடக்கு. 19 நாளில் ஆயின் 2 நாளும், 20 நாள் ஆயின் 3 நாளும் கொள்க. ஆன்மீக வாழ்வில் நம்பிக்கையுள்ளோர் 3 நாளும் முழுதல் செய்யார். இக்காலத்தில் அகப்பூசை வழிபாடு செய்யலாம். அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ தொடுவோர் முழுக், உரிய மந்திர ஐயம் செய்து சுத்திபெறுகின்றனர்.

மயிர் களைதல்

தொடக்கு நீக்கும் போது மயிர்களைதல் அவசியம் என முன்னர் கூறப்பட்டது. சில கிராமங்களில் சவக்கிரியை தொடங்குமுன் மழித்தல் வழக்கமாய் உள்ளது. தொடக்குக் கழியும் தினத்தில் கிரியைகளுக்கு முன்களைதலை சாத்திரசம்மதம். மத்தியானத்தக்குப் பின்மயிர் களைதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமுதல் மயிர் நீக்கப்படுவதால் முண்டிதம் எனப்படும். மகன் கடமை செய்யமுடியாமல் இன்னொருவர் தீக்கடன் முதலியன செய்தால் அவரும் அதனைச் செய்யலாம்.

அதிதி பூசை மிதிர் பூசை

இது வேதத்தில் வெகுசிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களுக்கு இன்றி அமையாத சிறந்த ஒரு தருமமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தருமம் கால வெள்ளத்தில் மறைந்து விட்டது. சூழ்நிலையும் மாறிவிட்டது. விருந்தோம்புதல் என்ற தர்மத்தைச் சிறப்பாகக் கருதிவந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இப்பொழுது அதனைச் செய்தல் எவ்வகையாலும் முடியாது. ஆகவே முன்னோர்கள் அதற்குச் சமமாக ஒரு வழி வகுத்துள்ளனர். சோறு சமைத்தவுடன் தினமும் காகத்திற்கும் வைக்க வேண்டும். என்ற நியதியை வகுத்துள்ளனர். இதுவே அதிதி பூசையாகும். மிதிர் பூசையுமாகும். திவசத்தன்ற காகத்திற்குச் சோறு வைத்தலை இன்றும் காணலாம். மேலும் சனிப் பிரீதியை முன்னிட்டு சனிக்கிழமையில் சோறு போடும் வழக்கமுண்டு. தினமும் அவ்வாறு செய்து வந்தால் அதிதிபூசை, மிதிர்பூசை, சனிப்பிரீதியாவும் அடங்கிவிடும். இதனை வாயஸ பலி என்று கூறுவார்கள் ஒருவர் இருவருக்கும் தினம் உணவு கொடுக்க எல்லோருக்கும் சக்தி கிராது ஆகவே இந்த தர்மம் செய்வது சிறிய அளவு அதனால் வரும் பயன் பெரிய அளவு இதனை வைகவதேவம் என்று கூறுவார்கள். எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்துப் பலி இட்டு அந்தப் பலியுணவைக் காகத்திற்குப் போடுதல் என்ற முறை நூறு வருடங்களுக்கு முன் பெரும்பான்மையாக நடந்து வந்துள்ளது. பஞ்சமும் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டதும் அது குன்றியது. ஆகவே இந்தத் தர்மம் செய்ய வேண்டியது முக்கியமாகும். கிராமப் பகுதியில் இதனை அனுட்டிக்க ஒருவாறு முடியலாம். நகரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு வசதிக்குறைவு ஏற்படக்கூடும்.

அவர்களும் சமைப்பதற்கு முன் ஒருபீடி அரிசியை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துப் போட்டு மாத முடிவில் அண்மையில் உள்ள ஆலயத்தில் கொடுத்துப் பகவானுக்கு நிவேதிக்க ஏற்பாடு செய்து வந்தால் அதிதி பூசைப் பலன் மிதிர் பூசைப் பலன் கிடைக்கும். முன் காட்டிய வழிதான் செய்ய வேண்டும். காகங்கூட இல்லாத இடமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தத் தர்மபலன் கிடைப்பதற்குப் பிந்திய முறை சொல்லப்பட்டது.

இறப்பின் பின் வரும் பாலு புண்ணியங்கள்

அரிது அரிது இந்த மானிடப் பிறவி அரிது. பிறந்த அனைவருமே என்றாவது ஒரு நாள் இறப்பது நிச்சயம். பிறப்பதும் உண்மை இறப்பதும் உண்மைதான் கிதை உணரும் ஒருவன் நிச்சயமாக தனக்குரிய தருமங்களை செய்து அறநெறிப்படி வாழ்வானாகில் அந்த அறம் அவனை மறு உலகில் காப்பாற்றும்.

இங்கு அறங்கள் என சொல்லும் போது அவன் பிறந்த குலத்துக்கேற்ற கர்மங்களை முறைப்படி செய்ய வேண்டும். குலங்கள் நான்கு என சொல்லப்படுகின்றது. பிரம்ம, தைத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர், என்பவையே அவை. அவர்களில் பிராமணருக்கு ஓதல், ஓதுவித்தல், பேட்டல், வேட்டித்தல், சதல், ஏற்றல் என்ற ஆறு கர்மங்கள் உள்ளன. கைத்திரியருக்கு ஓதல், வேட்டல், சதல், உலகோம்பல், படை பயிற்றல், பொருதல் என்று ஆறுவகைக் கருமங்கள் உள்ளன. வைசியருக்கு ஓதல், வேட்டல், பொருளிட்டுல், சதல், பசுக்களைக் காத்தல், உணுமல் என ஆறு கர்மங்கள் உண்டு. சூத்திரருக்கு ஓதல், முன்னவர்க்கு பணியாற்றல், பொருளிட்டுல், உழுதல், பசுக்காத்தல், வேட்டல் முதலிய ஆறு கர்மங்கள் உண்டு. அவரவர் குலமரபுக்குரிய ஒழுக்கப்படி நடப்பதே அவரவர்க்கு பெரிய தவமாகும்.

பிறவிகள் அனைத்திலும் மானிடப்பிறவி கிடைப்பது அரிதிலும் அரிது. அந்த மனிதப் பிறவியே புண்ணியப் பிறவியாகும். பொருள்களைப் பார்ப்பதற்கரிய கண்களும், விஷயங்களைக் கேட்பதற்குரிய காதுகளும், இனிமையை உணர்வதற்கு நாக்கம், வாசனைகளை அறிவதற்குரிய நாசியும், காமவின் பந்துய்ப்பதற்குரிய மெய்யம் (உடம்பும்), நன்மை, தீமைகளை பகுத்து உணர்வதற்கு உணர்வும் இருப்பதால்

மானிடப்பிறவியே சீறப்படுதலுது. இத்தகைய மானிடப் பிறவியை அடைந்து நல்வினைகளைச் செய்து நல் உலகை அடையாமல் தீய செயல்களை புரிந்து உயர்ந்த மானிடப் பிறவியை வீணாக்குபவர்கள். தான் உலகில் பலர் இருக்கின்றார்கள். மண்ஆசை, பொன்னாசை, பொருள் ஆசை, எனும் முன்று ஆசைகளால் மயக்கமுற்ற மனசாட்சிக்கு மாறுபாடான செயல்களை செய்பவன் கிறந்த பிறகு அவன் ஈட்டிய பொருள் அவனோடு செல்லுமோ என்றால் அது கொஞ்சங்கூட செல்லாமல் அவனை விட்டு, விட்டு அவன் விட்டிலேயே தங்கி விடும். வீடுவரை உறவு, வீதி வரை மனைவி, காடுவரை பிள்ளை, கடைசி வரை யாரோ... என்ற கண்ணதாசனின் வரிக் கேற்ப ஒருவன் கிறந்த பின் உறவினர்களை அவனது உடம்போடு மயானம் வரை சென்று உடனே தம் வீடு மீண்டு விடுவார்கள். கிறப்பதற்கு முன்பு அவனவன் செய்த பாவ புண்ணியங்களே மயானத்தையும் தாண்டி அவனவனுடன் செல்வனவாகும். இதனால் கிறக்குமுன் அனைத்து தான தர்மங்களையும் செய்து விட வேண்டும்.

தான தர்மம் செய்வதற்கு தகுந்த முறைகள் உள்ளன. ஒருவன் தானம் செய்யும் போது செய்யும் தானம் நல்லதாக இருத்தல் வேண்டும். தானம் வாங்குவோரும் நல்லவராக இருத்தல் வேண்டும். தானமத் கொடுக்கப்படும் இடமும் தகுந்த இடமாக இருத்தல் வேண்டும். இவை அனைத்தும் சேரும்போது செய்யும் தானம் ஒரு கோடி பயனைத் தரும். கற்றுணர்ந்த சான்றோர்க்குக் கொடுக்கப்படும் தானம் நாளுக்கு நாள் விருத்திபடையும். எந்த மனிதனும் தான் வாழும் காலத்திலேயே தனக்கான தான தர்மங்களைச் செய்து கொள்வது நல்லது. அல்லாறு தானஞ் செய்ய விரும்புவோனுக்குப் புத்திரன் இருந்தால் அவனிடம் தான் தனக்காகத் தானஞ் செய்ய விரும்புவதைச் சொல்லி அவனுய் ஒப்புதலைப் பெற்ற பிறகே தானத்தைச் செய்தல் வேண்டும். தந்தை கிறந்த பிறகு அவனுடைய புத்திரன் சிரார்த்தம் செய்வதை விட தந்தை கிறக்கம் சமயத்தில் அவன் தன் தந்தையின் அருகிலேயே நெருங்கியிருந்து தான தர்மங்களை செய்வது உத்தமமாகும்.

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானமாகும். அன்னதானம் என்பது தியாகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது. எந்த ஒரு கர்மாவும் அன்னதானம் இல்லாமல் நிறைவு அடைவதில்லை. அன்னதானத்திற்கு மேலானதொரு தானம் என்றும் இருந்ததில்லை. அன்னதானத்திற்கு யோக்கியன், அயோக்கியன், நல்லவன், கெட்டவன் என்ற

வித்தியாசமில்லை. கால எல்லையும் இல்லை. அன்னம் மறைந்த முன்னோர்களின் ஆசியை பெறச் செய்கிறது. பித்ருக்களின் தோஷத்தைப் போக்குகின்றது. நமது வம்சம் வாழ பித்ருக்களின் ஆசி தேவை. மறைந்த முன்னோர்களுக்கு அன்னம் வழங்குவதே உயர்ந்த வழிபாடு, அவர்களை திருப்தி செய்ய அன்னதானம் சிறந்த மார்க்கம்.

அன்னதானத்தை இடுத்து திலகதானமும் கோதானமும் சிறப்பான தானங்களாகும். இவ்விரண்டு தானங்களும் மிசக் கொடிய பாவங்களை நசிக்கச். ஆகையால் அவற்றை தேசால்திரங்களை ஓதியுணர்ந்த உத்தம பிராமணருக்கே வழங்க வேண்டும். மங்கையருக்கும் தனக்கு வேண்டியவருக்கும் இவற்றை சாதாரணமாக கொடுக்கலாமே தவிரந்த தானமாகக் கொடுக்க முடியாது கோதானம் செய்யும் போது ஒரு பசுவை ஒருவனுக்கு மட்டுமே தானம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பசுவை பலருக்கு தானம் கொடுக்கக் கூடாது. கோதாமன் கொடுத்து அந்தத் தானத்தை வாங்கியவர் அதை விற்று அந்தத் தொகையைத் பங்கு போட்டுக் கொண்டாலும், பலர் கூடி ஒருவர் ஒரு மாதம் வைத்திருந்து மற்றொருவர் அடுத்தமாதம் வைத்திருந்து அனுபவித்துக் கொள்வது என்று விதித்துக் கொண்டாவும் தானம் கொடுத்தவன் தனது ஏழு தலையினரோடு நரகம் புகுவான். மனத்தூய்மை இல்லாமல் செய்யப்படும் நூறு கோதானங்களுக்கு எத்தனை பயன் உண்டோ அத்தனை பயனும் ஒரு பசுவை நல்லவருக்கு தானஞ் செய்யும் போது கிடைத்து விடும். ஒருவன் கிறந்த பிறகு அவனைக் குறித்துச் செய்யப்படும் லட்சம் கோதானங்களுக்கு என்ன பயனோ அத்தனைப் பயனும் அவன் கிறக்கும் காலத்தில் செய்யும் ஆயிரங்கோதானத்தாலேயே கிட்டி விடும். நூறு பசுக்களை தானம் செய்வதை விட ஒரு பசுவை துன்புறுத்தாமல் இருப்பது நல்லது. ஒருவன் ஒரு பசுவைக் கொன்று விட்டு நூறு பசுவைக் கொன்று விட்டு நூறு பசுக்களைத் தானம் செய்தாலுங் கூட பசுவைக் கொன்ற பாவமே மேலானதாகும்.

ஒருவன் கிறந்த பிறகு அன்னதானம் செய்தால் கிறந்து செல்லும் ஜீவன் மார்க்கத்தில் வருந்தாமற் செல்வான். தீபதானம், செய்தால் இருள் வரியில் பிரகாசத்தோடு செல்வான். ஜப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய முன்று மாதங்களிலாவது, சதுர்த்தசியிலாவது, பெளர்ணமியிலாவது ஒருவன் கிறந்த தினத்திலாவது தீபதானம்

செய்வது சிறப்பாகும். ஒருவன் கிறந்த நாள் முதல் ஓராண்டு காலம் வரையிலும் தீபதானம் செய்தால் கிறந்தவன் மேடு பள்ளம் இல்லாத நல்லதொரு வழியாக யமபுரியைச் சார்ந்து, அவனது குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யமபுரியில் இருந்தால் அவர்களையும் நல்லுலகம் சேர்த்து தானம் நற்கதியை அடைவான். தீபதானத்திற்குள்ள மதீப்பு சிறந்ததல்ல. பிரமாலயத்திலும், தேவாலயத்திலும் வடக்கு முகமாகவாவது கீழ்க்கு முகமாகவாவது தீபம் வைக்க வேண்டும். தீபதானம் செய்பவன் தனக்கு எதிர்முகமாக தீபத்தை சுடர் விட்டெரியச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பூமிதானம் செய்தால் பூமியானது எத்தனை அடிகள் ஆழமாக இருக்கிறதோ அத்தனையாண்டுகள் அந்த ஜீவன் சுவர்க்கலோகத்தில் வசிப்பான். பூமியை தானம் கொடுத்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு அவாவினால் அந்த தீபதானம் கொடுத்த பூமியை அபகரிக்க முயன்றவனும், தானம் கொடுத்த பூமியின் பயனைத் தானம் பெற்றவன் அடையாமல் கொடுத்தவனும், தானம் கொடுத்த நிலத்தின் பேரில் ஒருவன் வழக்கிட்டால் தானம் வழங்கியவனுக்கு உதவி செய்தவனும் பிரளகாலம் வரையில் நரகவாகம் செய்வார்கள்.

ஒருவன் கிறந்ததும் குடை, மாரடி, தண்டம், வல்திரம், மோதிரம், உதக கும்பம், ஆசனப் பலகை, அன்னம், பூஜைத்திரவியம், பூணூல், தாமரிச் செம்பு, அரிசி ஆகியவற்றை பிராமணருக்கு தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். குடைதானம், செய்தால் ஜீவன் யமபுரியை நோக்கிச் செல்லும்போது குளிர்ந்த நீழல் நிறைந்த மார்க்கமாகச் செய்வான். மாரடி தானம் செய்தால் குதிரைமேல் ஏறிச் செல்வான். அவன் செல்லும் வழியில் முள் மூதலியவற்றால் துன்பம் ஏதும் அடையாமல் செய்வான். ஆசனப் பலகையையும், செப்புத்தாலையையும் சுயம்பாகம் பொருளையும் தானம் செய்தால் கிறந்த பிறகு ஆகாய மார்க்கமாகவே இனிதாசனாகச் செல்வான். அரிசியும், எள்ளும், பதின்முன்று கடகமுட்டி, மோதிரமும், குடையும், விசிறியும், பாதரஷையையும் அவசியமாகச் தானம் செய்ய வேண்டும். யானை, குதிரை இவற்றைத் தானம் செய்தால் வீடுசெய்யான புண்ணியமாகும். உருமைக் கிடாவைத் தானம் செய்யும் போது அதனுடன் ஏராளமான பொருட்களையும் தானம் செய்வது மிகவும் சிறப்பாகும். வெற்றிலை பாக்கு, புஷ்பம், ஆகியவற்றைத் தானம் செய்தால் யமகூதர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து ஜீவனை வருந்தச் செய்ய மாட்டார்கள். ஆடைகளைத் தானம்

செய்தால் யமகூதர்கள் ஜீவனின் முன்பு நல்ல உருவத்துடன் தோன்றுவார்களா “என” என்பது விஷ்ணுவின் வியர்வையிலிருந்து தொன்றியாதகையால் அந்தத் தானியம் மிகவும் பரிசுத்தமானது. அந்த நாள் இரு வகைப்படும். கறுப்பு எள், வெள்ளை எள் என்ற இரு வகையில் எந்த நிறமுள்ள எள்ளையேனும் தானங்களொடு சேர்த்துக் கொடுத்தால் அதிகப் பயன் உண்டாகும். அதாவது சிறப்புடையதாக அமையும். சிரார்த்த காலத்தில் கறுப்பு எள்ளை சேர்த்தால், பீதூர்த்த தேவர்கள் மிகவும் திருப்தியடைவார்கள்.

மனிதனாகப் பிறந்தவன் என்றாவது ஒருநாள் கிறந்தே தீர வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தவன் மேலே சொன்ன தானங்களைச் தனக்குத் தானே செய்து கொள்ள வேண்டும். தானம் செய்ய வசதி இல்லாவிட்டால் தினமும் ஒரு ரூபாய் என்றாலும் தருமம் செய்ய வேண்டும்.

கிறந்த பின் அவர்களுடைய பெயரில் செய்யும் தானத்தை விட, வாழும் காலத்தில் அவன் தானே முன் வந்து தானங்கள் செய்வானாகில் கிறந்த பின் அவன் மோட்சபலனை அடைவான் என கருடபுராணம் சிறப்பாகக் கூறுகிறது.

சிரார்த்த திதி

ஒருவருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும் பொது அவர் கிறந்த தமிழ் மாதம், பட்சம், திதி எது என அறிந்து அத்திதியில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும்.

உதாரணமாக புரட்டாதி மாத பூர்வ (வளர்பிறை) பட்சத்தசமி திதியில் சிரார்த்தம் என்றால் அது நவராத்திரி கிறுதி நாள் எனக் கொண்டு சிரார்த்த நிர்ணம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் நவராத்திரி கிறுதிநாள் சிலவேளையில் ஐப்பசி மாதத்திலும் வரும். இப்படி வரும்போது சிரார்த்தத்திற்கு முதல் மாதம் சிரார்த்த திதியைப் பார்த்த நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும். சிலவேளைகளில் உரிய திதி அம்மாதத்தில் அமையாது முதல் மாதத்திலும் அமையலாம். திதியானது பகல் 1 மணி 12 நிமிடத்திற்கும் 3 மணி 36 நிமிடத்திற்கும் இடையில் வியாபித்திருக்கலாம். அன்றே அந்தத் திதியைக் கொள்ள வேண்டும். காலையில் அந்தத் திதி கில்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. கிந்நேரம் அபரான்ன காலம் எனப்படும்.

அமவாசைக்கும் பெளர்ணமிக்கும் இடையிலள்ள காலத்தைப் பூர்வபட்சம் என்றும் (வளர்பிறை) பெளர்ணமிக்கும் அமவாசைக்கு மிடையிலுள்ள காலத்தை அபரட்சம் (தேய்பிறை) என்றும் சொல்வர். திதியானது மாலை 3 1/2 மணிக்குப்பின் ஆரம்பமாகி அடுத்தநாள் மதியம் வரை இருக்குமானால் அடுத்தநாள் செய்யலாம்.

திதியானது தமிழ் மாத ஆரம்பத்திலும் கடைசியிலும் வருமானால் பிந்தின திதியில் செய்ய வேண்டும். பிந்தின திதியில் மாதப்பிறப்பு, கிரகணதோஷம் இருக்குமானால் முந்தின திதியில் செய்ய வெண்டும்.

கிரண்டு திதியும் மாதப் பிறப்பாக இருந்தால் பிந்தின திதியில் செய்யலாம்.

❖ அமாவாசை, புண்ணிய தினம் விசேஷ பண்டிகை நாட்களில் காக்கைக்கு மட்டும் அன்னம் படைகின்றார்கள். தினமும் பூஜை முடித்த பிறகும் காக்கைக்கு அன்னமிடுதல் எல்லார் வீடுகளிலும் உண்டு. இதன் தாத்தபர்யம் என்ன?

பறவைகளில் காக்கைக்கு கிரை போடுவது மனிதர்களிடம் வாழையடி வாழையாக வந்திருக்கும் ஒரு புனிதச் செயலாகும். காக்கை தவிர மற்ற பட்சிகள், மிருகங்களுக்கு உணவு அளித்தால் மற்றவற்றை அழைக்காது தானே சாப்பிட்டு விடும். ஆனால் காசும் கரைந்துண்ணும். ஒரு காசும் மற்ற காசங்களை உணவு உண்ண அழைக்கின்றது. காக்கைக்கு உணவு தருவதற்கான பலன்கள், புராண நூல்களில் விசேடமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

❖ மறைந்து போனவர்கள் மீண்டும் உலகில் பிறந்து விடுகிறார்கள் பிறகு ஏன் பித்ரு (தென் புலத்தாருக்க) கடன் செய்கின்றார்கள். வாழ்ந்த மனிதர்கள் ஆயுள் முடிந்து கிறந்து விடுகிறார்கள். மீண்டும் உலகில் பிறவி எடுத்திருந்தாலும், நம்மைவளர்த்து ஆளாகியிருப்பதற்காகவே பித்ருகடன் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் எப்பிறவியில் பிறந்திருப்பினும், இன்பமாக இருப்பதற்கு பித்ரு கடன் கின்றியமையாதது.

❖ ஒரு மனிதனின் மரணத்திற்குப் பின்பு என்ன நிகழ்கிறது? ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் செய்த நல்ல செயலுக்கு, தீய செயலுக்கு ஏற்றவாறு மரணத்துக்குப் பின் பலன் அவனை அடைகிறது அதாவது மறு பிறப்பில்

❖ தெவசம் கொடுக்க வழியில்லாதவர்கள் அதற்கு மாற்றாக ஏதாவது செய்யலாமா? பசுமாட்டிற்கு ஆகாரம் வைக்கலாம்.

❖ கிறந்தவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோரின் படங்களையும் சுவாமி படங்களையும் சேர்த்து மாட்டலாமா? சுவாமி படங்கள் இருக்கும் வரிசையில் வைக்காமல் வேறு இடங்களில் மாட்டலாம். சுவாமி படங்களுக்குக் கீழ் வரிசையில் அப்படங்களை மாட்டலாம். தனி இடத்தில் உயரமாக மாட்டலாம்.

நன்றிகள் பல

எங்கள் குடும்ப விளக்காய் ஒளிவீசிய அன்புத் தெய்வம் எமை விடகுப் பிரிந்து விண்ணிலைகு அடைந்த செய்தி கேட்டு நேரில் வந்து எமக்கு ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், உள் நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும், இருந்து தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், தந்தி மூலம் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும் மலர் வளையங்கள், மலர் மாலைகள், வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், கண்ணி அஞ்சலி வெளியிட்ட நண்பர்களுக்கும், இறுதிக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், அந்தியேட்டிக் கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், ஆத்ம சாந்திப்பிரார்த்தனையில் கலந்து சிறப்பித்தவர்களுக்கும், கொழும்பு தனிப்பார் வைத்தியசாலையில் சுகயினமுற்றிருந்த வேளையில் பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த திருமதி. இலகுமாதன் லேனாட்சணாபாய்க்கும், திருமதி. சாந்தி சிர்வந்தனாவிற்கும் இரவு பகல்பராகு உதவி புரிந்த திரு. இளங்கோவன், திருமதி. கலாகராணி இளங்கோவன், திரு. விசயபந்திரன், திருமதி. புஷ்பாவிசேந்திரன், மற்றும் விஜய் திலீப், பிரசாந் ஆகியோருக்கும் மற்றும் பல வழிகளில் உதவி புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், அயலவர்கள் அனைவருக்கும் மற்றும் இந்த நினைவு மலரைச் சிறப்பூற அச்சேற்றித் தந்தவர்களுக்கும் மலரை அச்சிட உதவி புரிந்த திரு. சிவரூபன் அவர்களுக்கும் எங்கள் உள்ளம் கனிந்த நன்றிகள்.

இப்படிக்கு,
145/3 பிரப்பங்குளம் லேன், கணவர், மகன்மார்,
பாழும்பாணம். தாய், சகோதரர் சகோதரிகள்,
மைத்துளர் மைத்துனிமார்.

கீதாசாரம்

“என நடந்ததோ,
 பிழ நன்றாகவே நடந்தது.
 என நடக்கிறதோ,
 பிழ நன்றாகவே நடக்கிறது.
 என நடக்க இடுக்கிறதோ,
 பிழவுந் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உள்வாடையதை எதை மீட்குந்தாய்?
 எதற்காக நீ மீட்கிறாய்?
 எதை நீ மிகாண்ந் வந்தாய்.
 மிகை நீ மீட்ப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
 பிழ வினாவதற்கு.
 எதை நீ எந்ததும் மிகாண்டியோ,
 பிழ மீள்கிருந்தே எடுக்கப்படாது.
 எதைக் மிகாந்தாயோ,
 பிழ மீள்கையே மிகாங்கப்படாது.
 என மீன்று உள்வாடையதோ,
 பிழ நானா
 மீறினாருவருடையதாக்கிறது.
 மீறினாருநாள்,
 பிழ வேறினாருவருடையதாக்கும்” .

ஒதுவே உலக நியத்யும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -